

Ayağa dikilme zamanıdır; 5 Ocak'ta, sokağa!

Bugün en büyük sözleşmenin yapılma tarihi geldi. Yakında hükümet ve patron temsilcileri 2014 yılı asgari ücret değerini belirlemek için bir araya gelecekler. Milyonlarca işçinin nasıl yaşaması gerektiği

kararı verilecek. Bu nedenle şimdi ayağa dikilme zamanıdır. Tüm emekçileri 5 Ocak'ta, İstanbul'da sokağa, eyleme çağırıyoruz.

Tarih: 5 Ocak 2014 / Pazar
Saat: 14.00

Yer: Unkapanı SGK Önü
Toplanma Yeri: Belediye İş Sendikası Önü (**Adres:** Atatürk Bulvarı, Pertevniyal Lisesi Karşısı Aksaray/İSTANBUL)
Toplanma Saati: 13.30
Devrimci Demokratik Sendikal Birlik

Haftalık Özgür Gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 82

Gerçekler devrimcidir!

2 Ocak 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Ayaz bebekler soğuktan ölüerken, bakanlar milyon dolarları odalarında saklıyor!

Yolsuzluk, rüşvet, yağma cumhuriyeti!

2013'ten 2014'e devredenler

Tutsaklardan yeni yıl mesajları

Sayfa 02

Yeni yıla girerken... Sınıf hareketi...

Sayfa 04-05

2013'ten 2014'e Kürt cephesinde gelişmeler

Sayfa 06

2013'te karar aldık: Kadınlar artık eve dönmüyor

Sayfa 07

Bir yıl kapanabilir ancak gerçekler asla...

Sayfa 08-09

Henüz iki yıl geçti üzerinden, acımız elbette taze!

Roboski anmaları

Sayfa 15

40 günlük Ayaz bebek, ayazdan öldü!

Konya-Ereğli'de 40 gün önce dünyaya gelen Ayaz isimli bebek; zatürreden, yoksulluktan, açlıktan yaşamını yitirdi. Çünkü Ayaz bebeğin ne bakan bir babası ne de yatak odasında para sayma makinesi vardı. Ayaz bebek; asgari ücrete mahkum edilen, her kış geldiğinde sebzedden meyveye, yakacaktan giyeceğe zam üstüne zam yapılmasına rağmen işsizliğine çare bulunamayan bir işçi-emekçi ailenin çocuğuydu.

Talan Cumhuriyeti!

Diğer yandan 17 Aralık'ta yapılan operasyon ile birlikte TC devletinin "muz cumhuriyeti" değil; yağmanın, rüşvetin, yolsuzluğun cumhuriyeti olduğunu her ortaya çıkan ayrıntıyla birlikte daha net görüyoruz. Ama artık halkın bu çarka tahammülü kalmadı. Evler, sokaklar, otobüsler artık "Talan Cumhuriyeti"nin konuşulduğu alanlar... Ve on binler "Bakanlar yetmez, hükümet istifa" isyanıyla direnişte!

Özgür Gelecek'ten

İsyan ile doğdu 2014!

Merhaba,

Sizin de dikkatinizi çekmiştir; daha geçtiğimiz yıla kadar yeni yılın yaklaştığı son haftalarda ana haber bültenlerinin neredeyse tek gündemi yılbaşı, milli piyango vs. olurdu. Yeni yılın ilk haftasına kadar bu tantana sürerdi. Bunun nedeni ülkedeki tek gündemin bu olması değil tabii ki. Aksine işçi ve emekçilere dönük hak gaspları, Kürt halkı başta olmak üzere çeşitli milliyet ve azınlıklara, inançlara yönelik baskılar, kadın ve LGBTİ bireylere ayrımcılık gibi binlerce konu vardı. Ancak yılın bir gününü dertlerinden kurtulma günü olarak gören halkın bu duygularını istismar eden egemenler, bu dönemi tüm bu sorunların üstünü kapatacağı bir dönem olarak görüyordu.

Ne var ki geride bıraktığımız 2013 yılı için aynı şeyi söyleyemeyeceğiz. Haziran İsyanı, Eylül Sendromu derken Aralık ayı da egemenler için zehir gibi geçti. Kasım ayında dersane tartışmalarıyla başlayan AKP-Cemaat kavgasının yolsuzluk-rüşvet çarkını açığa çıkaran bir dalaşa dönüşmesinin sonucu on binler sokağa döküldü. 6 ay önce söylemiştik: **Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak!** Bunun bilinciyle yeni yılda da gerçekleri, halktan yana olanları yazmaya devam edeceğiz. Halkın parasını ayakka-bı kutularına sığdırmaya çalışanlara inat, direniş ve isyan dolu bir 2014 yılı diliyoruz.

Serkeftin!

Sınıfsal Yaklaşım

Paçalarından aktı, paçaları tuttu; yaka paça etmeliyiz!

Sayfa 03

Pusula

Başarı nerededir?...

Sayfa 11

Tutsaklar: "Dağlara, meydanlara, çocuklara, çiçeklere selam söyleyin"

Umut Yayıncılık çalışanlarına, sevgili yoldaşlar;

2013 beyinlerdeki zincirleri "birkaç ağaç"la parçaladı. "Ol-maz", "beklenmez", "mümkünü yok" denileni yaşamla buluşturdu. "Bu daha başlangıç" diye hep bir ağızdan haykırınların sesi, yaratan elleri büyük zaferin ayak seslerinin müjdeleyicisi gibiydi.

Zalimlerin ektiği rüzgar fırtınaya gebe. Coşkumuz an'a, saate, güne, geceye, geleceğe olan inancımız büyük. 2014 avuçlarımızı daha fazla ışık dolduracağız, özgürlüğe daha yakın olacağız bir yıl olacak. Bu duygu ve inançla yeni yılınızı kutluyor, kucak dolusu sevgi ve selamlarımızı gönderiyoruz. **Umutla kalın!**

Gebze Kadın Hapishanesi Tutsak Partizanlar

Merhaba Umut Yayıncılık

"Avrupa'da bir hayalet dolaşiyor... Komünizm hayaleti." (Marks) O hayalet artık dünyanın her yerinde dolaşiyor. Kapitalist-emperyalist sistemin sömürsüne karşı % 99 akıyor sokaklara. Tahrir'den Taksim'e, Taksim'den Rojava'ya ezilen emekçi halklar direniş ve isyan türküsünü söylüyor. Yüreklere, hep birlikte özgür bir gelecek için çarpıyor.

Umutun adı barikat ateşleriyle yazılıyor. Egemen sınıflara, o % 1'e karşı yürüyen emekçi halkın ayak sesleri yükseliyor, devrim özlemini haykırıyor. Tarihin çöplüğünden başka gidecek yeri kalmadı bu köhne düzenin, barikatlara yoldaşlar, hevallere! Kavga dolu yüreklerin tazelenildiği bir mücadele yılını geride bıraktık. Yeni kavga yılında daha güçlü ve örgütlü Gezi İsyanı'nı yaratmanın umuduyla mücadelenin daha da ivme kazandığı bir yıl olması diliyoruz. Dar patikalardan şavkıyan kızıl huzmelerin inancı ve kararlılığıyla...

Tekirdağ'dan Tutsak Partizanlar

Özgürlük! Ezilenler arasında dilden dile, kulaktan kulağa büyüdü, bir ezgi olarak dolaşiyor ve görkemli bir halaya

Zannederler ki, yüreği özgürlük ve eşitlik için çarpanları dört duvar arasına kapatınca, bu yürekler susar... Oysa yanılırlar, çünkü "duvarınız, vız gelir bize vız" diyen tutsaklar her daim mücadelenin en sıcak mevsiminde yer almayı başardılar. Gazetemiz Özgür Gelecek'i yalnız bırakmayan ve en daimi okur kitlemiz tutsakların yeni yıla dair mesajlarını sizlerle paylaşıyoruz:

dönüşüyoruz. "Postallıların" 40 katır mı, "Cübbeliler" in 40 satır mı seçeneğini reddederek ezenlerin ideolojik hegemonyasını parçalayan Türk, Kürt, Alevi, Sünni ezümle ezilenler, özgürlüğü soludular ve hep beraber haykırdılar: **Bu daha başlangıç!**

2013 gerçek anlamda ezilenlerin özgürlük şarkısını kendi dilleriyle söyledikleri ve kendi renkleri ile halaya durdukları bir yıl oldu. 2014'te yeni bir umutla yeni bir dünya uğruna yine meydanlarda, sokaklarda olacağız! "Türkiye'nin geleceği çelikten yoğruluyor" diyen İbrahim'in yoldaşları olarak gelen güne, gelen seneye merhaba... Yeni yılınızı kutluyoruz.

Tekirdağ 2 Nolu'dan F Tipi Hapishanedeki Tutsak Partizanlar

Sevgili Dostlar Merhaba,

Bu yıl tüketti kendini; inanç, inat ve isyan bir miras olarak yeni yıla devrediyor. Umutlu ve inançlı olmak yeter. Bir toz zerresinden evrenler oluşuyorsa, sarsılmaz bir inançtan da özgür dünyalar oluşturulabilir.

Devrimciler doğruları kadar yanlışlarının ve yetersizliklerinin de bedelini ödeyen, doğruları kadar yanlışları için de ölebilenlerdir. Uzun yürüyüşlere ayarlanan nabız, elbette büyük kavgaların da üstesinden gelir. Eksiklerimizi giderebiliriz, yanlışlarımızdan vazgeçebiliriz. Biz istersek, inanırsak, inanç ve irade gösterebilirsek; inat edersek tarihsel isyanımızda, sürdürürsek köklü miraslarımızın paslanmaz ruhunu hiçbir engel mani olamaz geleceği örmemize. Ve biliyorum ki siz dostlar en güzel umutlarınızı kuşanmış, bütün güzellikler uğruna mücadeleye devam etmektesiniz. Gücünüzü haklılığınızdan, onurlu davanızdan, namuslu sevdalarınızdan alarak yürütmektesiniz. Ekmeğin, gülün, toprağın hakkını savunmanın rahatlığıyla yolları aşındırıyor sunuz. Yeni yılın umutlarınızı, coşkunuzu artırma yılı olmasını diliyorum. Kendinize iyi bakın. Unutmayın gücümüz sizde, kulağımız sizde.

Dağlara, meydanlara, çocuklara, çiçeklere selam söyleyin. Sevgiyle kalın
**Erol DÜNDAR
İzmit/KANDIRA**

Merhaba yürek dostlarım;

Sevgili dostlar, bir yılı daha geride bırakarak yeni bir yıla merhaba diyoruz. Sermaye düzeni her yıl olduğu gibi 2013 yılında da yaşam gıdası olan sömürü, baskı, kan ve gözyaşıyla ömrünü uzatmaya çalışmıştır. Bu barbar sisteme karşı yeni bir yaşam mümkündür idealiyle başta Gezi direnişi olmakla

birlikte coğrafyamızın dört bir yanına yarılan direniş geleneği gerçek anlamda sermayedar haydutları tedirgin etmiştir.

2008 yılında dünya genelinde gelişen ekonomik kriz sancılı günümüze kadar sürüp gelmiştir. Bu sancılı günleri, emperyalist kapitalizmin can çekişme sancılı olduğu bir gerçektir. ABD'de derinleşen bütçe krizi de bu gerçeğin bir yansımasıdır. Tüm doğanın ve insanların bu kokuşmuş sistemden tek kurtuluş yolu devrim ve sosyalizmdir. Başka da kurtuluş yolu yoktur.

2014 yılı devrim ve sosyalizm yılı olsun. Biz devrimci ve sosyalist tutsaklar olarak siz yürek dostlarımız Özgür gelecek emekçilerinin şahsında işçi ve emekçilerin, ezilen dünya halklarının yeni yılını en içten duygularla selamlıyor ve sevgilerimizi gönderiyoruz. Sevgi, umut ve inatla kalın...

**Mehmet Yamaç/
Erzurum Hapishanesi**

Merhaba dostlar

Duvarların ardından hepimize selamlarımızı gönderiyorum. Haftalık periyoda geçişi başarıyla gerçekleştirmeniz nedeniyle sizleri kutluyorum. Gezi Direnişi ve Rojava Devrimi'nin coşkusu ile yeni mücadele yılınızı kutluyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

**M. Kocatürk/E Tipi Hapishane/
B-10/Giresun**

Özgür gelecek okur ve çalışanlarına merhaba,

Eşit, özgür, adil bir dünyayı yaratmak uğruna bedel ödemekten çekinmeyenlerin ve yaşamın emekçileri olan devrimci tutsakların en içten duygularıyla 2014 yılınızı kutlar, selam ve saygılar sunarız. Çalışmalarınızda başarılar... Kızıl selamlar!

**Erzurum H tipi Hapishanesi/
MKP dava tutsakları**

Sevgili arkadaşlar merhaba, 2013'te dünyada Türkiye ve Kürdistan'da özgürlük ve eşitlik mücadelesi yeni boyutlar kazandı. 2014, bu kazanımlar üzerinden zafere daha güçlü yürüyüşümüzün yılı olsun. Bu umutla ve duygularla, yeni yılınızı kutluyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz. Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishane MLKP dava tutsakları olarak devrimci selam ve sevgilerimizi gönderiyoruz.

**(Tahir Laçın/
Sincan 1 Nolu F Tipi Hapishanesi)**

"Kapital iktidarda kaldıkça; değil yalnızca toprak, değil yalnızca insan emeği, değil yalnızca insan kişiliği, değil yalnızca bilim, her şey, her şey alınıp satılacaktır."

Değerli Özgür Gelecek emekçisi dostlar, 2014 yeni mücadele yılının tüm özgür gelecek çalışan emekçilerine sağlık, başarı ve güzellikler getirmesini diliyorum. Çalışmalarınızda başarılar! Serkeftin

**Ali Şimşek/
Sincan 1 Nolu F Tipi Hapishane**

Dostlar, yoldaşlar,

Özgürlük ve devrimler için yeni bir etap 2014. Rojava Devrimi ve Haziran Ayaklanmasının coşku ve isyan ruhuyla koşulacak ve kazanılacaktır. Tarihin çağrısı cüretle yanıtlanacak; umudun ve özgürlüğün bayrağı hep en yüksekte taşınacaktır. Gücümüzün, enerjimizin, yeteneğimizin sınırlarına hücum ederek; aksilikler, yetmezlikler ve engeller aşılanacaktır. Yine hep birlikte, umut ve kavga türkülerini söyleyeceğiz. Yine tomurcuk açacak; yeni bahar esintileri taşıyacağız hayata... 2014'ün onurlu, özgür ve sosyalist bir yaşam için; işçi sınıfı ve ezilenlerin kurtuluşu için; halklarımızın eşitliği ve kardeşliği için sürdürdüğümüz mücadelenin başarıya ulaştığı bir yıl olması dileğiyle; yeni yılınızı kutluyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz. Devrimci sevgi ve saygılarımızla...

**Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Hapishanesi/
MLKP Dava Tutsakları**

Merhaba sevgili dostlar,

Bir mücadele yılını daha geride bırakmak üzereyiz. Geçmiş yıllarda ve 2013 yılında yaşadıklarımızdan doğru sonuçlar çıkarırsak belirlediğimiz hedefe ulaşırız. İnsanın özgürce yaşayacağı bir dünya düşünüyü gerçeğe dönüştürmek umuduyla diyor, yeni mücadele yılınızı kutluyorum, çalışmalarınıza başarılar diliyorum. Rind qaite xo kere! Xatir be sima! Devrimci selamlar!

**Hüseyin Çevik/
F Tipi Hapishane A-11/31 Bolu**

PAÇALARINDAN AKTI, PAÇALARI TUTUŞTU; YAKA PAÇA ETMELİYİZ!

“Devlet içindeki bütün savaşlar demokrasi, aristokrasi, monarşi arasındaki savaşım, oy hakkı uğruna vb. savaşım, çeşitli sınıfların yürüttükleri gerçek savaşımın bürünlükleri aldatici biçimlerden başka bir şey değildir.” (K. Marks, F. Engels, Alman İdeolojisi, Sol Yay, s. 58)

AKP iktidarının ortaklarından Gülen Cemaati'nin büyük bir etkinlik kurduğu yargı ve polisteki kadroları eliyle gerçekleştirdiği 17 Aralık operasyonu, Gezi İsyanı'yla ağır bir darbe alarak sendeleyeni faşist diktatörlüğün, “yönetememe” krizini derinleştirmiş bulunmaktadır. AKP çatısı altındaki kliklerin devlete yerleşme sürecinde büyük bir mesafe alınmasıyla büyüyen iktidar ve paylaşım kavgası, yeni on yıllık planlamanın yapıldığı aşamada, bu yapının sarsıntıyla girip gerileme dönemine geçmesiyle şiddetlenmiş bulunmaktadır.

Yönetememe olgusunun temel nedenini, sınıf mücadelesinin gelişim seyri içinde aramak gerekir. Bu seyrin emperyalist-kapitalist sistemden kopuk olmadığı ve yarı-sömürgelerin önemli bir bölümünü şiddetli çatışmalarla içine alan bir durum arz ettiği görülmelidir. O nedenle, emperyalist metropoller de kapsayan ölçekteki küresel krizin etkileri ekseninde perspektif geliştirmek, ülkemizde yaşananları bütünü parçası olarak değerlendirmek durumundayız.

Hangi tarihsel sürece, jeo-politik özgünlüklere ve toplumsal dokuya sahip olursa olsun, ana sistemin halkaları olarak işleyen bütün faşist ve gerici rejimler, ekonomik, sosyal ve politik krizin şu veya bu oranda tesiri altına girmekten kurtulamamışlardır. Bu oranın en düşük seviyede kaldığı yerlerde bile yükselen bir çizgi izlediği şu aşamanın, yeni altüst oluşlara yol açması kaçınılmazdır; isyanlar, ayaklanma ve iç savaşlar bu yüzden yaşanmaktadır.

Faşist Türk devletinin bütün unsurları/kurumlarıyla yaşadığı krizin iktidar erkindeki aktörler arasında çatışmalı bir görünüm alması, başka bir deyişle “açık savaş” konumuna geçilmesi, alışılmadık görüntüler ortaya koymuş, kendi elleriyle sistemlerinin ipliğini pazara çıkaran bir duruma neden olmuş ve elbette ki gerçek manadaki düşman sınıfların (sınıf mücadelesinin) kavga alanıyla doğrudan bir ilişki kanalı yaratmıştır. Bu gelişme, demokratik halk devrimi mücadelesinin bütün dinamiklerine dokunan bir özellik taşımaktadır.

Başta Tuzluca'yı ve ODTÜ olmak üzere, çeşitli eylem ve direnişlerle Gezi İsyanı'nın izni süren mücadele çizgisine yeni bir ivme kazandıran bu her türlü alçaklığın ortalığa saçılma hadisesi, Susurluk'la kıyaslanmayacak açıklıkta bir rejim fotoğrafı sunmaktadır. Ancak, rüşvet, yolsuzluk, talan ve yağmaya dair resimlerden daha önemlisi, karşılıklı hamle ve beyanlarla sergilenen devletin yargı, yasa ve yürütme işleyişine (ve kapasitesine) dair gerçekliğidir.

Adalet, demokrasi, kuvvetler ayrılığı, hukukun üstünlüğü, bağımsız ve tarafsız yargı, özgür basın vb. gibi rejimin aslı unsurları ve temel ilkeleri olarak dillendirilen bütün kavramların nasıl bir safsatadan ibaret olduğu gerçeğini görmeyen gözlerin dahi içine sokan boyuttaki rezillik ve pislik paçalarından aşağıya dökülmüştür.

Dokunulmazlık, tartışılmazlık ve toz kondukluluk mertebesindeki, devletin göz beğeni kurumların (ve mensupları) önemli bir bölümü, bu çatışma ortamında, bizzat kendileri tarafından şüpheli ve şaibeli bir hale getirilmiş, işlemez duruma sokulmuş, birbirine

düşürülmüş ve beddualar, lanetlemeler, kaşetler, şantaj ve tehditler eşliğinde tam bir kaos ortamı yaratılmıştır. 50 şehirde sayıları bine yaklaşan polis şefinin görev yeri ve alanı değiştirilmiş, savcılara el çektirilmiş, Tayyip'in oğlunu da içine alan çok daha kapsamlı “operasyon”lar durdurulmuştur.

Gemiyi terk edenler, hain damgası yiyenler, istifa eden ve ettirilenler, protesto cümleleri kuran, serzenişte bulunarak çekilenler vardır. İtirafçıların sahne alması kaçınılmazdır. Satışlar başlamış, pazar açılmıştır. Oyun desesindeki kartlar şimdilik, kompradorlar, bürokratlar, medya patronları, hâkim, savcı ve polis şeflerinden oluşmaktadır. Daha başka kozlara sıra gelmesi işten bile değildir.

Tayyip tıpkı Gezi sürecinde olduğu gibi adım başı miting yapmaya, türlü açılış ve toplantılar vesilesiyle canlı yayınlarda yanıp yakınmaya ve tehditler yağdırmaya başlamıştır. Öyle ki iş, evinin önünde miting düzenlemeye kadar varmıştır. Yakında evin içinden konuşursa şaşırılmamak gerekecektir. Aynı gemide (ve kardeş) olduklarını hatırlatma ve sulh yoluna gitme amaçlı “akıselime davet” çabalarından sonuç almak ve kılıçları kınına sokmak hiç de kolay olmayacaktır.

Kimi ilerici ve yurtsever çevrelerin de pek hevesli biçimde iştirak ettiği “paralel devlet” söylemi, tıpkı “derin devlet” masalında olduğu gibi bilinçli bir çarpıtma ve yönlendirme çabasının ürünüdür. Burjuva devlet mekanizmasının kendi yasalarının yetmediği ya da uygun düşmediği durumda gerçekleştirdiği icraatın, kendisinden bağımsız olduğuna dair kanaat yaratmak amaçlı ortaya atılan bu nitelermeler yanlıştır. “Paralel” diye anılan Cemaat mensupları AKP'nin parti merkezli kadrolarıyla aynı çizgide yürüyenlerdir ve bir işbölümünün gereği halka karşı suç ortaklığı yapmışlardır ve yapmaktadırlar. Bugün birbirine düşmüş olmalarını bu şekilde anmak, bu gerçekliğin üstünü örtme amaçlıdır.

Dolayısıyla, öteden beri ve şimdi de yoğunlukla AKP'nin işlediği kimi suçları yerine göre Cemaat'in provokasyonu ya da komplosu olarak nitelermek (istisnalar hariç) bu iki güç arasındaki ilişkiyi hiç anlamamak demektir. Rol dağılımı çerçevesinde bazı görev paylaşımları olabilmekte ya da özellikle son süreçte olduğu gibi bazı manipülasyon hesaplarına bağlı olarak belli eylem veya tasarruflarda bulunulabilmektedir. Ancak AKP'yi temize çıkaracak bir biçimde “paralel devlet” söylemine sarılmak bilinçli değilse, büyük bir körlük ve aymazlıktır.

Bununla beraber, daha da ileri giderek ve yargı ile polisteki etkinliğinden yola çıkılarak, son dönemin bir dizi büyük operasyonunu (Ergenekon, Balyoz, KCK, Şike, Oda TV vb.) Cemaat'in işi olarak göstermek, bugünkü gibi durdurmaya çalışma ve ortalığı ayağa kaldırma şansı bulunan AKP'nin ucuz bir çarpıtmasıdır. Bu çarpıtmaya iştirak etmek ve yeniden yargılama şansı bulabilmek için operasyon “kurbanları”nın önemli bir bölümü sıraya girmiş durumdadır. Bu tür kritik düzeydeki bütün icraatların tam bir mutabakat ve işbirliği içinde yapıldığına kuşku yoktur. Bugüne kadar konuyla ilgili itilaf yaşandığına dair ciddiye alınabilecek bir kanıt ya da söyleme rastlanılmamış olması yeterince açıklayıcıdır.

Burada, AKP'nin “mağdur” kartını oynama ve tam da “AK” maskesiyle ilgili etkili bir deşifreyondan sıyrılma şansını kullanabilmesinin önü açılmaktadır. Bunu kolaylaştırma maksatlı, Tayyip'in baş danışmanı Yalçın Akdoğan'ın ağızından, en iddialı söylemlerini

(askeri vesayeti bitirme, darbeyi önleme/yargılama) boşa çıkarma pahasına “milli orduya komplo yapıldığı”na dair ifadeler kullanılması, düşükleri durumun ne kadar vahim olduğunun en açık göstergesidir.

Hazırdan yeme, taşıma suyla döndürme, satma sağma ve yağmalama ile idare edilmeye çalışılan ekonomide kırmızı ışık yanalı uzun bir zaman geçmiştir. Bunun üstüne TC tarihinde eşine az rastlanır türde bir iktidar krizi yaşanmaktadır. Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinin dengesini bozduğu, Gezi İsyanı'nın sarstığı faşist diktatörlük, iç çatışmanın da büyümesiyle, AKP eliyle geliştirilen yenden yapılanma (restorasyon) hamlesini tamamlama şansını yitirmiş bulunmaktadır. Son barutunu tüketeceği üç seçimlik döneme, çeşitli cephelerde alevlenen ve büyümesi kaçınılmaz olan yangınlarla girilmektedir. Hükümetteki değişime, “savaş kabinesi kuruldu” denilmesi boşuna değildir.

Yeşil kuşak projesinin yeni versiyonu çerçevesinde “İlmlî İslam” modelinin temsilcisi olarak ABD emperyalizmi patentli sahneye sürülen AKP'nin iç ve dış görevleri kapsamındaki ekonomik ve politik alandaki işlevsel fonksiyonu minimum seviyeye düşmüş bulunmaktadır. Alternatifsiz pozisyonunu muhafaza sayesinde gösterdiği direnç, başa çıkılmayan sorunların (başarısızlıkların) üst üste binmesi nedeniyle düşmeye başlamıştır. Elde kalan tek dayanak olarak “milli irade/sandık” argümanının da para etmeyeceği bir süreç yaşanmakta, daha önemlisi bu tutunma noktasını da ortadan kaldıracak bir yere doğru gidilmektedir.

Diğerleri adına da, CHP'nin ABD ve AB'li emperyalistlerle kurduğu dirsek temasıyla birlikte -uzun bir süredir bu merkezlerden yapılan açık ve örtülü destek yorumları eşliğinde muhalefetteki egemen sınıf kliklerinin yaptığı hummalı hazırlığın aleni ve gizli ittifaklar ile kendini gösterdiği koşullarda, yönetememe krizine “çözüm”ün taşları döşenmektedir. Dağılması ve yıkılmasını seyredecek halleri yoktur. Yola kimlerle ve nasıl devam edeceklerine dair planlar devreye sokulacaktır...

Her kriz bir fırsat demektir ve bu durumdan yararlanabilmenin ön koşulu, etkili olabilecek bir gücün ortaya konulmasıdır. Kim güçlü ise boşluğu dolduracak, devamındaki oyunun kurallarını da o koyacaktır. Sorun, günümüzde örgütlülük ve birlik noktasındaki zafiyetleri bakımından devrim ve demokrasi güçlerinin iktidar boşluğuna hamle yapabilecek durumda olup olmamasından öte bu vesileyle o gücün oluşturulmasında daha çok mesafe alma şansını kullanabilmesindedir. O etkili ve son darbeyi indirecek seviyeye ancak bu muharebelerden geçilerek gelinecektir.

Bunun için Gezi İsyanı'nın rüzgârıyla yürüyen işçiler, emekçiler ve ezilen kitleler onlarca şehirde sokaklara çıkmakta eylemler gerçekleştirmektedir. Bu kez devrimci ve demokratik güçler nispeten daha hazırlıklı ve organize durumdadır. Birlik ve ittifak sorunu bir kez daha kendini dayatmış, HDK'nın başrol oynaması gereken bir zemin ortaya çıkmıştır. Boyu kısalan (belki de erken bir genel seçimle iyice kısalacak olan) seçimler dönemi en iyi biçimde değerlendirilmek zorundadır.

Kürt yurtsever güçlerinin “çözüm/barış” süreci hassasiyetiyle atıl kalmasının önüne geçilmelidir. İlk reaksiyonları yine hatalı ve tutarsızdır; yukarıda değindiğimiz gibi “hem rüşvet ve yolsuzluk hem de paralel devletle mücadele edilsin” söylemiyle, “tarafsız” bir pozisyon alma adına ve “çözüm sürecinin or-

tağı” sıfatıyla AKP'ye örtülü bir destek sunulmaktadır.

Rüşvet ve yolsuzluğun kaynağı sistemdir ve onun örgütlü kurumsal hali de devlettir. “Paralel” denilen yapı onun karşıtı değil tıpkı AKP'nin merkezi kliği gibi onun bir parçasıdır. Tayyip'in “ne istediler de vermedik?” sözü tarihi bir itiraftır. Ağızının bir yanıyla AKP'yi eleştirmek diğer yanıyla kollama tavrına girmek, son değil ilk tahlilde de egemen sınıfların lehine bir tutum takınmaktır.

Kürt halkının ulusal demokratik taleplerinde kazanımlar sağlamak ve daha ileri mevzilere ulaşmak, icazetçi bir tutumla değil, savaş ve mücadeleyi yükseltmekten geçmektedir. Bizzat bu savaşın tarihsel deneyiminin en büyük dersi bu olmuştur. Kazanım ve getirilerin AKP ile hiçbir “olumlu” ilişkisinin bulunmadığı, aksine onun da bir süredir merkezinde yer aldığı faşist diktatörlüğe karşı büyük bir mücadele sayesinde elde edildiği gözden kaçırılmamalıdır. Tayyip'in elinde ipe dolaştığı, “kadın çocuk demeden gereğini yapın” diye katliam fetvaları verdiği, binlerce yurtseveri hapse doldurduğu, Roboski'nin cellatlarına kol kanat gerdiği ve ödüllendirdiği günlerden gelmektedir...

Diğer yandan, Cemaat'i rüşvet ve yolsuzluk karşıtı, nispeten daha iyi vb. şirin göstermeye çalışanlar, AKP karşısındaki eziklik ve acizlik durumundan kurtulamayanlardır. İktidara yönelik yeni ortaklık ekseninde bu görüşü savunan CHP vd.lerinin durumu bir yana, ilerici, yurtsever ve demokrat çevreler de bu ağır ve vahim yanılığa (ya da tercihe) karşı uyanık olmalıdır. Pek çok kesimde ciddi bir taraftar bulan, “AKP gitsin de ne olursa olsun” mantığının, özellikle açık ya da örtük ittifaklara kapı araladığı durum, kabul edilemezdir.

“Rüşvet ve yolsuzluk” başlığı altında toplanan bütün eylemler, sömürü, talan ve yağma sisteminin “rutin” işlemleridir. Bu eylemlerin bir kısmı yasal formata sahiptir ama “yasadışı” olarak anıldığı durumda da meşruiyet kazanacak yaygınlıkta işleyen bir mekanizmanın parçası konumundadır. Her türlü haksızlık, adaletsizlik ve sömürünün üstüne kurulu bir sistemin rüşvet ve yolsuzluk gibi “kara delikler” barındırması, kurallı kuralsızlık olarak okunmalıdır. Dolayısıyla bugüne kadar ana arterlerde “kusursuzca” işleyen sistemin binlerce çarkından bir kaçına çomak sokma eylemi çatışmanın gereği meydana gelmiştir.

“Yesinler birbirlerini” tavrını takınmak, soygun paralarını paylaşım kavgasında suçüstü yakalanan ve “demokrasi”, “hukuk”, “adalet” gibi maskeleri yüzünden düşenlere, tam da iktidarlarını korumakta güçlük çektikleri süreçte ummayacakları bir destek sunmaktır. Aksine daha fazla yüklenmek ve çöküş sürecini hızlandırmak gerekir. Bu manada, hükümetin istifasını istemek, devrimci alternatifin olmadığı koşulda yanlış değildir. Burada belirleyici olan, bu tip yönetimlerin, yerini bir benzerine devretmesine neden olsa da, direniş ve isyanın gücüyle gönderilebilmiş olmasıdır.

Bu güç Gezi İsyanı ile kanıtlanmıştır. Yeniden ve yeniden kanıtlanmadıkça, yanlış unsurlarından ve zaafı yanlarından arınması ve yıkıcı etkiler kazanacak bir seviyeye ulaşması mümkün değildir. Sokağın, alanların, pratiğin gücü kendisini göstermek için çağırıda bulunmaktadır. O sese kulak verilmelidir. Eylem ve direniş rüzgârı dört bir yanda esmeli, daha büyük kitleleri sararak iktidara yönelmelidir. Devrime giden yol bu sayede düzlenecektir...

Yeni Yıla Girerken...

Sınıf Hareketinde Kopuş İçin; Sürekli

2013 yılı önceki yıllara kıyasla direniş ve grevlerin öne çıktığı bir yıl oldu. Grev, direniş ve eylemlerdeki belirgin artış tüm dünya açısından geçerli. Diren sendikal alandaki sıkışmışlığı ve işçi inisiyatifinin açığa çıkışının da ön göstergeleridir.

İşçi sınıfı mücadelesinde yeni bir yılı daha karşıyoruz. Yeni yıl aslında bir önceki yılın gösterdiği veriler ve ortaya koyduğu umutlar üzerinden yükselir. 2013'ün ne gösterdiği ve 2014'e dair beklenti ve umutlarımızın neler olduğu sınıf mücadelesinde durduğumuz yerde yakından alakalıdır. Fakat durduğumuz yere gelmeden önce 2013'te işçi sınıfı ve sendikal hareketi belli başlıklarla tasnif etmeye çalışalım.

2013 yılı önceki yıllara kıyasla **direniş ve grevlerin** öne çıktığı bir yıl oldu. Grev, direniş ve eylemlerdeki belirgin artış tüm dünya açısından geçerli. Direniş ve grevler tek ölçüt değil fakat mücadelenin gelişim yönüne dair önemli işaretlerdir. Ki bu işaretler sendikal alandaki sıkışmışlığı ve işçi inisiyatifinin açığa çıkışının da ön göstergeleridir. Birçok direniş veya örgütlenme girişiminde işin içerisinde sendikalar olsa da dikkat çeken husus, önce işçilerin biraraya gelmesi, inisiyatif olarak örgütlenmeye yönelmeleridir.

2013 yılı **uzun çalışma saatlerinin, sağlıksız ve güvencesiz koşulların, taşeron ve sözleşmeli çalışmanın, ücret ve hak gasplarının** kısacası sömürü ve köleliğin en üst boyutlara ulaştığı yıl oldu. Patron ve yöneticilerin fiili ve psikolojik baskılarının arttığı, hükümet kandaında ise bu duruma uygun düzenlemelerin hız kazandığı bir süreç yaşandı. Sömürünün ve çalışma koşullarının en önemli göstergesi artan **iş cinayetleri** oldu.

Kaza süsü verilmiş cinayetler inşaat, maden ve tarım gibi alanlarda öne çıksa da her alanda hızlı bir

artış gösterdi. Oransal ve mutlak sömürünün önemli oranda arttığı ve iş koşullarının işçi nezdinde fiziki ve psikolojik etkilerinin derinleştiği koşullar belli bir dönüm noktasına işaret ediyor.

2013 için üzerinde durulması gereken önemli noktalardan biri de sendikal hareketteki tıkanıklığın kimi büyük sarı veya gerici sendikalarda ciddi kıpırdanışlara yol açmasıdır. Türk-İş'e bağlı **metal, maden ve enerji işçileri** sendikalarında açık bir biçimde gördüğümüz gibi işçilerin tabandan gelen tepkileri artmakta ve bu tepkiler sendikaları eylemsel anlamda kimi manevralar yapmaya zorlamaktadır. Diğer yandan en büyük işçi sendikalarının bulunduğu bu alanların aynı zamanda stratejik sektörler olması mücadelenin olası etki gücü bakımından da dikkate değerdir.

2013, **Çaykur** ve **THY grevi** ve daha birçok süreçle açığa çıktığı gibi sendikal alana yoğun hükümet müdahalelerinin olduğu bir yıldır. Diğer yandan bu müdahaleler sendikaların hangi noktada olduğunun da açık göstergeleri oldu.

Bu yönüyle **Sendikal Güç Birliği**'ni oluşturan sendikaların ağırlıklı sarı ve bürokratik yapıları kendini gösterdi. Olağanüstü genel kuruluyla yönetimini yenileyen **DİSK**'in de bu tablodan nitel anlamda bir farklılık taşımadığı aşikar. Dev Sağlık-İş'ten, Genel Sekreterlik aracılığıyla DİSK'e taşınmak istenen mücadele anlayışının belli bir hareketlilik yarattığı açıktır. Ancak taban inisiyatifini açığa çıkmadığı gibi bu durum "kamuoyu sendikacılığı" hastalığını da devam ettirdi. Sonuç

olarak sendikalardaki tıkanıklık, bürokrasi ve sınıftan kopukluk "sol" sendikalarda da hakimiyetini sürdürüyor, sınıf hareketinin önündeki ciddi engellerden birini teşkil ediyor.

KESK de bu tablonun bir parçası olarak kendi özgün sorunlarıyla uğraşılıyor. Pasif eylem ve grevlerle görev savma mantığı devam ederken KESK'in hitap ettiği üye kitesinde belli bir daralma da yaşandı. Egemenlerin yarattığı siyasi kamplaşmaların bunda önemli etkisi vardır fakat KESK yönetiminin de ciddi sorumlulukları vardır. **TMMOB**, özellikle Gezi İsyanı'ndaki olumlu pratiği ve kentsel dönüşüm saldırılarına karşı duruşuyla hükümetin tasfiye saldırısına maruz kalmış ve yetkileri elinden alınmıştır.

2013'te Demokratik Toplum Kongresi'nin düzenlediği **Mevsimlik Tarım İşçileri Kurultayı**, işçilerin karşılaştığı koşullar ve ölümlerin gündeme taşınması bakımından olduğu kadar mevsimlik tarım işçilerinin örgütlenmesi bakımından da önemli bir adım oldu. 2013'te egemenler **T. Kürdistanı**'na dönük bölgesel asgari ücret tartışmalarında da görülen **"Çin Tipi"** üretim hayallerini sürekli dillendirdiler.

2013'ün en önemli gündemi **Gezi İsyanı**, işçi sınıfı ve sendikal hareket bakımından da en önemli gündemi teşkil etti. Sendikal hareket, halk isyanında kendini hemen hiç gösteremese de bu böyleydi. Çünkü Gezi İsyanı, hem bir potansiyeli hem de yeni mücadele ve örgütlenme biçimlerini tartıştırması bakımından **mihenk taşı** olmuştur. En çok sorulan sorulardan biri hare-

kette işçi sınıfının varlığı ve hareketin bir işçi sınıfı hareketi olup olmadığıydı. Gezi İsyanı'nda büyük bir bölümü işçiler oluşturuyordu, zira isyan ağırlıklı büyük şehirlerde cereyan etmişti. Diğer yandan bu bir işçi sınıfı hareketi değil halk hareketiydi. İşçi sınıfı sınıf kimliği, sınıfsal talepleri ve örgütlülüğüyle bu harekette temsil edilemedi. İşte tam da bu nedenle işçi sınıfı ve sendikal hareketin varolan durumu daha çok tartışıldı ve aynı nedenle bir **kopuş ihtiyacına, yeni politika ve araçlara** vurgu yapıldı.

Gezi İsyanı'nın ardından **DDSB (Devrimci Demokratik Sendikal Birlik)** bir kamp gerçekleştirdi ve tartışmalarda belli sonuçlara ulaştı. İşçi sınıfında önemli bir mücadele potansiyelinin biriktiği ancak varolan anlayış ve yapısıyla sendikal ha-

Süreklilik, Kurumsallaşma ve Atılım...

Direniş ve grevler tek ölçüt değil fakat mücadelenin gelişim yönüne dair önemli işaretlerdir. Ki bu işaretler

rekentin bu potansiyeli açığa çıkarılmayacağı vurgulandı. **Sınıf hareketinde bir kopuşa ihtiyaç vardı ve kopuşun nesnel zemini oluşuyordu.** Kopuş için bir basamak olarak mücadele biçimleri ve örgütsel zeminde iradi bir müdahale ihtiyacı kendini gösterirken işçi sınıfı içerisinde ise arayışlar, mücadeleler, örgütlenme girişimleri arttı. Hükümetin düzenlediği **işkolu barajı ve yeni sendikalar kanunu** örgütlenmenin önünde ciddi bir engel oluştursa da tersinden işçi sınıfında farklı arayışlara ve biçimlere de kapı aralıyordu.

Fakat önemli bir ayrım vardı; hiçbir şey Gezi İsyanı yaşanmamış, dersleri açığa çıkmamış gibi ele alınamazdı. Yeni bir sınıf hareketi lafta değil gerçekte **fiili-**

meşru mücadeleyi esas alabilir ve alışlageldik biçimleri aşarak ilerleyebilirdi. İşçi sınıfındaki nicel artış, başka bir deyimle "toplumsallık", sınıfın örgütsüzlüğü ve sınıf bilincinden uzaklığıyla paralel düşünülürdüğünde yeni sınıf hareketlerinin saf işçi hareketleri olmayacağını gösteriyordu. Sınıf bilincinin ve sınıf hareketi niteliğinin kitlesel bazda mücadele içerisinde gelişeceği açıktır.

2013 yılı ve bütün bu tespitler güçlü bir sınıf hareketi ve sınıf hareketinde kopuş için hazırlık ihtiyacını ortaya koyuyor. **Kıdem tazminatının gasbına ve asgari ücret köleliğine** karşı yapılan çalışmalar işçi sınıfıyla buluşmanın olduğu kadar değişimin ve değiştirmenin de adımları olarak değerlendirilmelidir. Bu noktada henüz küçük çaplı ama değer taşıyan adımlar atılmış, çalışmalar gerçekleşmiştir.

Bu çalışmalar derinleşerek ve genişleyerek devam edecektir. Bu hem bir plan hem de bir zorunluluktur. İşçi sınıfı çalışması kısa vadeli bir çalışma değildir. **Süreklilik, kurumsallaşma ve atılım gerektirir.** Bu konudaki çaba yaygınlaşmalı, daha merkezi ve kolektif bir yapıya kavuşmalıdır.

İşçi sınıfı ekonomik koşullar bakımından mücadeleye itilirken siyasi koşullar bakımından da avantajlı bir süreç yaşanıyor. Gezi İsyanı'nın açığa çıkardığı çelişkiler ve alt üst ettiği dengeler son "yolsuzluk ve rüşvet" operasyonu ile birlikte klikler arası çatışmayı kızıştırmıştır. Bu çelişkilerden yararlanmak, başka

bir kliğe kapı aralamadan hükümetin istifasına çabalamak, halkın bir kazanımı olarak bunu sağlamak kilit bir önemdedir.

Pasif kalmak kaybettirecektir, bu yüzden aktif olmalı, hükümette odaklanan krizi sistemin krizi olarak büyütmeliyiz. İşçi sınıfı ve geniş emekçilere **yolsuzluk, rüşvet, soygun ve talanın tam da sistemin kendisi** olduğu propaganda edilmeli ve sınıfsal, sisteme dönük temalar daha yoğun kullanılmalıdır.

2014 yılında işçi sınıfını kıdem tazminatı, taşeron düzenlemesi, kiralık işçilik, bölgesel asgari ücret, esnekleştirme ve güvencesizliğin daha da yaygınlaştırılması gibi saldırılar bekliyor. Dünyada yaşanan ve etkileri Türkiye'yi daha da saracak olan **ekonomik krizi** de düşünürsek işçi sınıfı için ayrım daha da nettir: **Ya kölelik ve çürüme ya da isyan ve örgütlenme...**

Sınıf mücadelesinde tarihsel bir takım koşulların içerisine girmiş bulunuyoruz. Koşullar avantajlı, politika verimlidir. Soru basit ve yalındır. Bu tarihsel fırsatları değerlendirebilecek, bunun gerektirdiği dönüşüm ve hazırlığı gerçekleştirecek miyiz yoksa durumu idare mi edeceğiz? Bizim yanıtımız açıktır: **İşçi sınıfına yoğunlaşacak, mücadeleyi büyütecek, örgütleyecek ve örgütleneceğiz.**

2014'ün işçi sınıfı hareketinde daha büyük mücadelelere vesile ve umut olması dileğiyle...

DDSB panel çalışması

Gemlik: DDSB'nin merkezi olarak asgari ücrete ilişkin kampanyası kapsamında Gemlik'te **26 Aralık** günü merkezi afiş, sticker ve bildirileri asıldı ve dağıtımı yapıldı. Kampanyanın yoksulluk ve açlıkla terbiye edilen tüm ezilenler içerisinde hayat bulabilmesi için Gemlik'te yapılması planlanan panele hazırlık, özgün çalışma ve materyallerle sürdürülüyor.

Panele katılımın güçlü olabilmesi için çağrı davetiyeleri geniş kesimlere ulaştırılıyor, diğer yandan da panele çağrı afişlerini Gemlik'in en yoğun caddesi olan İstiklal Caddesi başta olmak üzere işçi durakları ve otobüs duraklarına asıldı.

Feniş işçileri 100 gündür direniyor!

Gebze: 100 günü aşkındır kıdem tazminatları ve ücretlerine alabilmek için, iflas ettiği öne sürülen fabrikalarının önünde direnen Feniş Alüminyum işçileri, direnişlerinin 100. gününde Gebze'de coşkulu bir dayanışma gecesi düzenledi. **Osman Hamdi Bey Kültür Merkezi'nde 18 Aralık** gecesi düzenlenen etkinliğe katılım ve destek direnişçi işçilerin coşkulu bir gece geçirmesini sağladı.

Salona **"Birleşe birleşe kazanacağız"**, "Yaşasın sınıf dayanışması", **"Feniş işçileri ile dayanışma gecesine hoşgeldiniz"** yazılı pankartlar asan işçiler gece boyunca **"Yaşasın Feniş direnişimiz"**, "Yaşasın sınıf dayanışması", **"Zafer direnen emekçinin olacak"**, "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek" vb. sloganları haykırdılar. Etkinlik Feniş işçilerinin salonda bulunanları selamlamasıyla başlarken, fabrikalarında iş cinayetine kurban giden **Nizamettin Önelge** unutulmayarak ailesine ve dostlarına yeniden başsağlığı dilendi. THY, Cavo, Yatağan ve Punto işçilerinin direnişleri sahiplenildi. Feniş Alüminyum'un büyük bir holding olduğuna dikkat çekildi.

Feniş işçilerinin mücadele süreci ve görüşlerinin yer aldığı bir sinevizyon gösteriminin ardından işçiler Nazım Hikmet ve Hasan Hüseyin'den şiirler okuyarak etkinliği renklendirdiler. Sanatçı **Yusuf Çelik** de ezgilerini seslendirirken kendisinin de Feniş işçilerinin evladı olduğunu ve işçiler kazanana dek sanatıyla onların yanında olacağını söyledi. Yusuf Çelik'in ardından söz alan Punto Deri işçileri adına söz alan direnişçi işçi fabrikalarının deri piyasasında önemli bir yeri olduğunu ifade ederek 140 gündür süren direnişleri süresince yaşadıklarını kısaca anlattı. Salonda bulunan CHP'li ağırlığının kendilerini mutlu ettiğini ancak CHP'nin aynı önemi ve duyarlılığı Punto direnişine ve işçilerine göstermediğini belirten bir eleştiride bulundu. Punto işçisi sahneden inerken salondan dayanışma sloganları yükselirken CHP Gebze İlçe Teşkilatı Başkanı **Sedat Tatar** ise işçilere sözlü tacizde bulundu.

Etkinlik Grup Abdal, Pendik PSAKD Müzik Grubu, Kemal Yılmaz ve Fırat Güneş'in ezgileri ve halaylarla devam etti. Feniş Direnişçiler Korosu ise kendi yazdıkları Feniş Marşı'nı söyleyerek sloganlarla etkinliği bitirdiler.

2013 yılının son günlerini yaşadığımız şu süreçte yeni bir yılı, hareketli gündemlerle karşılıyoruz. Tek cümleyle dolu dolu günler bıraktık 2013'te... Gezi İsyanı'nın sarsıcı etkilerinin kitleleri politik anlamda daha duyarlı kıldığı bir dönemde patlayan Cemaat-AKP dalaşı ve bu eksendeki Rüşvet Operasyonu; bir anda emekçi halkımızı sokaklara döktü yeniden... Zaten arkada bıraktığımız 2013 yılı da bir hayli hareketli geçmişti. Tarihe Gezi İsyanı olarak adını yazdıran ve neredeyse bütün bir yazı kaplayan direniş, kitlelerin yaşam ve geleceklerine sahip çıkma çığılığı olarak 2013'ün en önemli gelişmelerinin başında gelmekteydi.

2013 yılının politik sürecini belirleyici derecede etkileyen bir dizi gelişme de Kürt sorunu çerçevesinde yaşandı. Hatta denebilir ki, son yılların en önemli tartışmaları da, bu cepheden 2013'teydi.

Özellikle Abdullah Öcalan'ın devlet görevlileri ile İmralı'da gerçekleştirdiği görüşmeler ve sonrasında Amed Newroz'unda yaptığı açıklama ile gelişen "Barış" süreci, Kürtler cephesinden tartışılacak birçok gelişmede etken pozisyondaydı. Uzun yıllardır Kürt Ulusal Hareketi'nin stratejik kurgusu çerçevesinde zorladığı süreç, AKP'nin Ortadoğu'da yaşanan gelişmelerin de etkisiyle bu yıl tartışılır hale geldi.

Ancak, süreci AKP'nin kendi politik çıkarları ekseninde değerlendirmek ve bir tasfiye hareketi olarak işletmek istediği gerçeği, uzun süre geçmeden gün yüzüne çıktı. Görüşmeler çerçevesinde ortaya çıkan birçok demokratik talep karşılansızken, AKP'nin sahte "demokrasi" paketlerinin de boş çıktığı kitlelerce defalarca görüldü.

Gerilla ülke dışına çıkmalı, Akil İnsanlar heyetinden görüş alınmalı vb. söylemlere sıkıştırılarak tartışılan sürecin, devlet açısından Rojava eksenli bir yaklaşımla ve Kürtlerin oradaki kazanımlarını baltalamak kaygısıyla işletildiği, "silahları bırakıp gitsinler", "gidip Suriye'de savaşacaklar" şeklindeki söylemlerle ifade buldu.

AKP Genel Başkan Yardımcısı **Hüseyin Çelik**'in "KCK tutukularını, PKK sınır dışına çıkmadan salamayız" içerikli söylemi de olası bir barışın inşa edilmesindeki en önemli parametrelerden olan siyasi operasyonlara dair devletin

ve AKP'nin yaklaşımını gözler önüne sermekteydi.

Birçok tartışmada TMK'nın değiştirilmesi-kaldırılması yönlü Kürt Siyasal Hareketi kaynaklı taleplere kulak tıkayan AKP; bu açıdan da bir önceki yılın performansını aratmadı. 2011 yılında başlayan ve artarak devam eden KCK operasyonları, bu yıl da sürdü. Kitlesele operasyonlar yapılmamış olsa da birçok demokratik eylem suç sayılarak tutuklamalar gerçekleşti. Geçmişten süren davalara ceza veren ve tutuklu ve-killeri tahliye etmeyen devlet, yeni yıla girdiğimiz şu günlerde HDP İstanbul Milletvekili **Sebahat Tuncel**'e de hapis cezası vererek bir kere daha faşizmini teyit etti.

Kürt mücadelesi belirleyici bir parametre olmuştur

Devletin çözüm adı altında işletmek istediği tasfiye hareketinin kanıtlarını gözler önüne seren bir diğer gelişme de Fransa'da; içlerinde PKK'nin kurucu kadrolarından olan **Sakine Cansız**'ın da

2013'ten 2014'e Kürt cephesinde gelişmeler

olduğu 3 yurtsever kadının katledilmesi. TC devleti ile bağları olduğu bilinen bu katliamın ardından devlet, Kürt ulusuna kurşun sıkmaktan geri durmadı. Karakol yapımını protesto ederken katledilen **Medeni Yıldırım** ve Gever'de iki kardeşin katledilmesi bile tek başına; "barış" sürecinin tartışılması için yeterliydi.

Süreç her ne kadar devlet açısından tasfiye kaygısıyla işletilmiş olsa da Kürt ulusunun on yıllardır yürüttüğü mücadelesinin bir neticesidir ve olumluluk hanesine yazılmak zorundadır. Zira, yıllardır Ulusal Hareketin stratejik kurgusu uzlaşma zemini üzerinedir ve hareketin gerçekliği böylesi pazarlıklara müsaittir. Ancak bir yıllık süreç açısından değerlendirildiğinde; süreç ülkemizdeki demokratik muhalefetin gelişimi açısından dolaylı bir etken ve Kürt mücadelesinin ülkemizin batısındaki halk kitleleri nezdindeki meşruiyeti açısından belirleyici bir parametre olmuştur.

Rojava, Kürt ulusunun en ileri mevzisini teşkil etmektedir

Kürt mücadelesi cephesinden bu yılki en önemli gelişme, kuşkusuz ki, Rojava'da işleyen süreç ve Kürtlerin bu bölge özgünlükteki kazanımlarıdır. **Demokratik Özerklik** tartışmalarıyla birlikte yıllardır Ulusal Hareket tarafından dilendirilen projenin ete kemiğe bürünmüş hali olarak kamuoyuna lanse edilen Rojava direnişi, Kürtlerin Suriye'deki savaşa taraf olmayarak açtıkları üçüncü yol, bir anda Rojava'yı tartışmaların da, TC egemenleri cephesinden yapılan kurguların da merkezine oturmuş haldedir.

Zira Rojava'da PYD'nin ilan ettiği özerklik ve bu temelde örgütlenen yönetim, hem emperyalistlerin uzantısı olan çetelerin saldırılarına maruz kalmış, hem de Kürt siyasetinin farklı cepheleince -konu özgünlükte Güney Kürdistan Yönetimi ve Barzani- ambargo altında tutulmuştur. Ancak Rojava, tüm bu saldırıların karşısında geliştirdiği dire-

niş ve örgütledikleri özyönetimlerle Kürt ulusunun en ileri mevzisini teşkil etmektedir bugün.

Tam da bu nedenledir ki, AKP'nin Suriye'deki savaşa taraf olma hevesi bir kat daha artmıştır. AKP eliyle desteklendiği artık burjuva basında bile açıktan yazılan El Nusra, El Şebab gibi çeteler, Kürtleri hedef tahtasına oturtsa da, halkın silaha sarılarak çeteleri püs-kürtmesi en çok da Kürt Ulusal Hareketi açısından öğretici olmalıdır.

Sarı-kırmızı-yeşile bulanmanın önemi tekrar ispatlanmıştır

2013 yılı içerisinde Kürt halkı açısından yaşanan önemli gelişmelerden en dikkat çekici olanı ise T. Kürdistanı dışında gerçekleşmiştir. Gezi İsyanı ile birlikte açığa çıkan muhalif dinamik; özellikle de sayısı milyonları bulan emekçi yığınların devletin faşist terörünü doğrudan deneyimlemesi, devlet karşısında bir kenetlenme yaratmış ve buna bağlı olarak da açığa çıkan milliyetçi-şovenist algıdaki gerileme Kürt mücadelesinin geleceği açısından artı hanesine yazılmıştır.

Ancak burada tartışılması gereken bir olgu, Gezi İsyanı karşısında Kürt Ulusal Hareketi'nin konumlanması olmuştur. Zira, AKP'nin on küsur yıllık iktidarı boyunca yapıp ettikleri en çok Kürt halkını vururken ve Gezi ile birlikte devletin faşist ve sömürücü yüzü kitleler nezdinde bu boyutlarda teşhir olmuşken Kürt Ulusal Hareketinin yüklenmesi daha doğru bir pratik olurdu kuşkusuz. Ki benzeri bir yaklaşım Cemaat-AKP gerilimi sürecinde de sergilenmiş ve "Bu süreçten kurtulmak istiyorsan, müzakereleri başlat" içerikli açıklamalar gelmiştir. Bu konumlanış, her ne kadar kronik bir sakatlığa işaret etse de, Gezi İsyanı ile birlikte Kürtler ile Türklerin "doğudakiler ile batıdakilerin" ortak siperlerde birlikte direnmesi, ülkemizdeki Kemalist-Türk milliyetçisi algıya önemli bir etki niteliğindedir.

Sonuç olarak, 2013 yılı; yaşanan bir dizi olayla birlikte gelecek yıllara yön verecek gelişmelerle geçmiştir. Kürt halkının birçok cepheden on yıllardır sürdürdüğü mücadelenin daha görünür olduğu bir sürece girildiğini açıkça ifade edebiliriz. Kuşkusuz ki, yaşanan bir dizi gelişme, ülkemiz devrimci ve komünistleri açısından sahiplenilmeli, olumsuzluklar da olumlu hale getirilmelidir. Ancak tüm bunların yaşam bulması, ilk planda müdahil olmayı gerektirmektedir. Bu temelde HDK gibi ortak zeminlerin önemi bir kat daha artmış, sarı-kırmızı-yeşile bulanmanın önemi 2013'te tekrar ispatlanmıştır.

2013'te LGBTİ'ler; Barikatın önündeki GÖKKUŞAĞI!

2013 yılının toplumsal cinsiyet eşitsizliği konusunda şöyle bir panoramasını çıkarmayı düşündüğümüzde -başlı başına bir yazı konusu olmasına karşın- LGBTİ bireylerin yaşadığı/uğradığı ayrımcılık, şiddet ve cinayetlere de bir dokunmak gerekiyor. Keza 2013 yılına damgasını vuran; Gezi İsyanı ve ardından Onur Haftası ile devam eden süreçteki **gelişim** ve **direnış** olmuştur. Bunun bir sonucu olarak da toplumun ve devrimci, demokrat ve yurtsever güçlerin LGBTİ bireylere yaklaşımında ve ortak mücadele örmede olumlu gelişmeler yaşanmıştır.

2013'te 238 trans katledildi
Transgender Europe tarafından yapılan araştırmaya göre 2013 yılında dünyada 238 trans birey, nefret cinayeti nedeniyle yaşamını yitirdi. En çok trans cinayeti **Brezilya'da** yaşandı, bir senede **95 trans birey** öldürüldü. Brezilya'yı Meksika **40**, ABD **16**, Venezuela **15**, Honduras **12** ve Kolombiya **12 trans bireyin** öldürülmesi ile takip etti. Türkiye'de ise 2013'te **5 trans birey** öldürüldü. (Ancak Kasım ayında yapılan bu açıklamanın ardından

Kasım ayının sonunda Antakya'da LGBTİ birey Fİ, elleri arkadan kelepçeli ve vahşi şekilde öldürülmüş halde bulundu.) Yine Transgender Europe'nin açıkladığı verilere göre 2008-2013 yılları arasında ülkede 34 LGBTİ birey nefret cinayetine uğradı. Tabii bu verileri, kayıt altına alınabilen cinayetler oldukları için asgari olarak ele almak gerekiyor. LGBTİ bireylere yönelik ayrımcılık ve nefret saldırıları konusunda bu kadar bile "şanslı" değil!

2013 yılında devam eden davalarından **Ahmet Yıldız**'in cinayet davasından pek bir gelişme yok. Katili olan baba Yahya Yıldız, cinayetin üzerinden 5 yıl geçmesine rağmen hala bulunabilmiş değil! Diğer yandan Amed'de katledilen **Rojin Çiçek** davasının ardı ardında duruşmaları gerçekleşiyor. Mahkeme-aile-polis üçgeninde kapatılmaya çalışılan bu cinayet başta **KesKeSor** olmak üzere aralarında YDK'nın da bulunduğu LGBTİ ve kadın kurumlarının emeği ile üzerinin örtülmesine engel olundu. Dava devam ediyor.

Nice homofobisiz yıllara

LGBTİ konusuna gelince daha çok ayrımcılık ve vahşi şekilde ölümlerden söz edilse de bu senenin en önemli özelliği, LGBTİ hareketinin yükselişi ve direnişlerde LGBTİ bireylerin ön plana çıkışı. Bunun için Taksim'in yasaklanması ve ardından Gezi İsyanı sürecine bakmak yeterli olacaktır. Yaşam alanlarından dışlanarak (yine 2013 yılında İstanbul-Avcılar Meis Sitesi'nde yaşayan LGBTİ bireylerin sürgün edilebilmesi için yürütülen nefret saldırıları örnek olarak incelenebilir) belli gettolarda yaşamaya zorlanan LGBTİ bireyler için Taksim'in önemli bir yaşam alanı olduğu açık.

2013 yılında Taksim ve civarında

başlatılan kentsel dönüşüm projeleri direkt LGBTİ bireyleri etkileyen bir özelliğe sahipti. Aynı zamanda ayrımcı, nefret dolu açıklamalara bizzat bu devletin başbakanı, bakanı tarafından maruz kalan LGBT bireyler için Gezi İsyanı bir patlama noktası oldu. Çatışmaların, barikatların en ön saflarında yer alıp; cinsiyetçiliğe, homofobiye, transfobiye karşı mücadele bayrağı yükselten LGBTİ bireyler, 2013 yılını direnişle geçirdiler. Keza bunun karşılığını "**Bu daha başlangıç, mücadeleye devam**" sloganını bir kez daha haykırdığımız, on binlerin katıldığı **Onur Haftası**'nda gördük. Hep birlikte nice heteroseksizmden uzak, homofobisiz, transfobisiz, direniş dolu yıllara!

2013'te karar aldık: Kadınlar artık eve dönmüyor!

Geride bıraktığımız 2013'ü değerlendirmeden, 2014'e dair bir şey yazmak doğru olmazdı. Malum birileri her daim tarihi yazar. Tarihi yaratanlar bu görevi kendi omuzlarına almadıkça yazılan tarihin "avcılarının" tarihi olacağı açıktır. Elbette kitap yazılacak bir tarih olan 2013 yılını tek sayfalık yazıya sığdırma gibi bir iddiamız yok. Ancak tarihe bir not düşmek açısından 2013'e dair kısa bir panorama hazırlamak gerekir.

Kadına yönelik şiddet konusunda pek bir azalma yaşanmayan 2013'te haber sitelerinden toparlayabildiğimiz kadarıyla 193 kadın katledilirken, 184 kadın ve çocuğa tecavüz edildi, 215 kadın şiddete maruz kaldı. Ancak bu senenin panoramasını çizerken kadına yönelik şiddet, ayrımcılık vs.'den doğru değil bu kez direniş ve mücadeleden doğru çizmemiz gerek.

2013 yılına girdiğimiz Ocak ayının 9'unda Kürt kadın siyasetçiler **Sakine Cansız, Fidan Doğan** ve **Leyla Şaylemez** Paris'te katledildi. Ülkenin ve dünyanın birçok yerinde milyonlarca insanı sokağa döken kadın siyasetçilere yönelik bu suikast ile birlikte kadının politikleşmesinin, örgütlenmesinin ve önderleşmesinin önemi ve devlet(ler) açısından korkutuculuğu tartışıldı. 31 Mayıs 1-2 Haziran tarihleri arasında Amed'de gerçekleştirilen **Ortadoğu Kadın Konferansı**'nda 9 Ocak, **Siyasi Cinayetlere Karşı Ortak Eylemlilik Günü** olarak kabul edildi.

YDK olarak içerisinde yer aldığımız ancak hakkını vererek bileşeni olama-

duğumuz **HDK 1. Kadın Konferansı**'nı İstanbul'da 11-12 Mayıs tarihlerinde gerçekleştirdi. Devletin kadın politikalarına ve "barış sürecine" ağırlık verilen konferansın ardından DÖKH'ün yoğun emeğiyle 31 Mayıs, 1-2 Haziran tarihleri arasında Amed'de düzenlenen Ortadoğu Kadın Konferansı da aynı gündemle toplandı. Her ne kadar kadının "barış" ve "müzakere" simgesi olarak ön plana çıktığı yönleri olsa da bu konferanslar kadın iradesinin açığa çıktığı etkinlikler oldu.

Kürt coğrafyası açısından baktığımızda Rojavalı kadınların Suriye'deki

TC destekli çetelere karşı verdiği silahlı mücadele ve direniş, 2013'e damgasını vuran konulardan biri oldu. Aynı zamanda savaşın yıkımına, tacize, tecavüze karşı da mücadele veren Rojavalı kadınlarla dayanışma konusunda önemli eylemler de yapıldı 2013'te.

"Artık eve dönmüyoruz"

Söz dönüp dolaşıp elbette Gezi'ye gelecekti... 27 Mayıs itibarıyla İstanbul-Taksim'de başlayan ve tüm ülkeye yayılan isyanın en bilinen özelliği kadınların kitlesel katılımı, coşkusu ve önderliği oldu. Kırmızı kadının polis şiddetine

rağmen alandan ayrılmamasından siyahı kadının TOMA'dan sıkılan suya göğsünü siper etmesine, yaşlı olmasına rağmen sapanıyla barikatın başından ayrılmayışına kadar bu isyan, kadınların isyanı oldu. Belki de dünya tarihinde ilk defa bir isyan alanını erkeklerden daha çok kadınlar doldurdu.

Kadınların, LGBTİ bireylerle birlikte bu süreçte direnişin cinsiyetçi yüzüne karşı verdiği mücadele akıllara kazınan bir nokta oldu. Keza bu durum, erkek egemen devletin de dikkatini çekti ve kadın direnişçilere yönelik en bilinen yöntemini uygulamaya geçirdi: **Cinsel şiddet!** İzmir'de Yeni Demokrat Kadın faaliyetçisi, Gezi direnişçisi **Elif Kaya**'ya götürüldüğü Şakran Hapishanesi'nde cinsel işkence uygulayan, Ankara'da **Ezgi** ve Halkevi üyesi **Eylem**'i ve daha nice Gezi direnişçisi kadını taciz eden erkek devlete karşı kadınlar susmadı ve binlerle sokağa çıkarak eylemler yaptı.

9 Ocak'ta Kürt kadın siyasetçilerin katledilmesi, Rojava'da kadın isyanı, kadın cinayetlerine karşı kadın eylemlilikleri, Gezi İsyanı ve ardından kadın direnişçilere yönelik taciz, kadın tutsaklara yönelik çıplak arama adı altında cinsel işkence... derken 2013 yılı hem kadının direniş alanlarına önderlik ettiği bir yıl oldu hem de örgütlü/direnişçi kadın olmanın aynı zamanda cinsel saldırıların hedefinde olmak anlamına geldiğini daha geniş kitleler gördü, anladı ama bu kez susmadı! "**Artık eve dönmüyoruz**" diyen kadınlar sokakları da, barikatları da terk etmedi!

Bir yıl kapanabilir ancak gerçekler asla..

Türkiye'nin siyasal atmosferi emperyalist ekonomi politikalarından bağımsız ele alınamaz. Uşaklık misyonunun gereği, konumlanışı ve bu noktadan kendi hükmünü ilan edişine sıklıkla şahit oluyoruz Türkiye'nin.

İç ve dış politikada emperyalizmin belirleyiciliği ve ülkedeki sınıfsal dinamiklerin konumlanışı Türkiye'de politik gündemin sıklıkla değişimine neden oluyor. Öyle ki bu değişim, kendi içinde bir kaosu ifade etmekle birlikte kitleler nezdinde bir birikime neden olmaktadır. Atmosferin bu hızlı değişimi, muktedirin zayıflık ve kırılmağını ifade ederken aynı zamanda da uygun politikanın kitlelerdeki siyasal ve psikolojik etkisini de göstermektedir. Toplumsal sorunların hızla değişen gündemlere paralel olarak bir birikim yaşadığı kaçınılmaz bir gerçektir. Bu açıdan çelişkinin hangi an'da ve ne biçimde patlayacağı tahmin edilmesi güç bir süreçtir. Önemli olan bu patlamanın karşılanabilmesi ve demokratik halk devrimi yolunda bir rotaya çevrilmesindedir.

2013 işte böylesi bir sürecin yılıydı. Emperyalizmin Ortadoğu politikaları ve Türkiye'nin konumlanışı, Kürt Ulusal Hareketi'nin girmiş olduğu siyasal düzlem, Gezi İsyanı ve toplumsal birikim ve son olarak da seçimler arifesinde hiç de şaşırtıcı olmayan yolsuzluk ve devlet gerçekliğine şahit olduk. Tüm bu başlıklar 2013'ün 2014'e devredeceği birikim, patlama ve deneyimlerdir.

Ortadoğu'da Türkiye'nin hamiliği

Son günlerini yaşadığımız 2013'te; en dikkat çekici olan gündem, bir iç politika sorunu halinde yaşadığımız Ortadoğu meselesidir. 2013 yılında emperyalist politikalara bağlı olarak "sıfır sorundan sefer sorununa" evrilen bir Türkiye profili görmekteyiz. AKP hükümetinin merkezileşme çabalarını bu yönelimden bağımsız ele alamayız. Ortadoğu'da Erdoğan gösterileri ve bir "Mesih" olarak adlandırılması, AKP hükümetinin sınırları aşan "hamiliğini" gösterdi bizlere.

Libya'nın petrolü Euro'ya endekslemesi ve devamında NATO güçlerinin Libya işgali Ortadoğu'da emperyalizmin izlerini açık bir biçimde göstermiştir. Ayrıca İran'ın Libya işgaline karşın ülkesindeki hiçbir ürünü dolar üzerinden endekslemeyeceğini açıklaması ABD yetkilileri tarafından "ABD'yi itibarsızlaştırma çabası" olarak tanımlandı. Bu durum ise ABD'nin Ortadoğu'ya dönük yaklaşımını daha da şiddetlendirdi.

Değişen stratejik ittifaklarda Türkiye

Emperyalist ekonomi politikalarının

bir ürünü olarak şekillenen Ortadoğu konjonktüründe en dikkat çekici gündem Mısır'dı. Mübarek rejimine karşı ayağa kalkan binlerce kişi Mübarek iktidarını devirerek yeni bir süreci başlattılar. Ne var ki Mübarek iktidarının devrilmesini izleyen süreç, emperyalizmin ve uşağı TC'nin desteği ile Müslüman Kardeşlerin ön plana çıkmasına ve Mısır halkının devriminin çalınarak saptırılmasına kadar gitti.

İktidara gelen Müslüman Kardeşler, uyguladığı politikalarla Mısır halkına Mübarek dönemini aratmadı. Özellikle Mısır işçi sınıfını örgütsüzleştirmeye dönük bir dizi politika, kadınlara dönük saldırılar içeren sosyal, siyasal ve ekonomi politikalar Mısır halkının tekrara ayağa kalkması için mevcut birikimi tetikleyen süreçlerdir. Mısır nezdinde bahsetmeden geçemeyeceğimiz en önemli konu ise Müslüman Kardeşler ile AKP benzeşmesi oldu.

AKP hükümetinin iç politikada kullandığı argümanların hemen tamamının Mısır'da karşılık bulması (darbe karşıtlığı veya dini adalet), TC'nin Ortadoğu yaklaşımında karşılıksız Mısır desteği vb. konular dikkat çekiciydi. Öyle ki devrimi çalınan Mısır halkının tekrar ayağa kalkışı ve bu yönelimin bastırılması hususunda ABD sermayeli ordunun gerçekleştirdiği askeri darbe, en çok da AKP hükümeti tarafından tepkiyle karşılandı.

Darbe sonucunda Mursi'nin iktidardan gitmesi TC'nin bir dizi Ortadoğu politikasında değişikliğe neden oldu. Ortadoğu'da ciddi bir ittifakını kaybeden TC, iç politikada bu süreci işleterek ülke genelinde darbe karşıtı eylemler örgütledi. **Rabia eylemleri** diye isimlendirilen bu eylemlerin özü itibari ile çöken bir politikanın iç politikada bir merkezileşme ve bekayı güçlendirme hedefli olduğunu söyleyebiliriz. Dış politikada ekonomik hesaplar yapan AKP, politikasının çöküşünü izlerken bu sürecin sorumlusunu "**darbenin arkasında İsrail**" var diyerek açıkladı ve Türkiye halkının ve özellikle muhafazakar kesimlerin antisemit yanını kaşdı. Peki, gerçekten de

AKP hükümetinin bu öfkesinin ve darbeyi İsrail patentli göstermeye çalışmasının nedenleri neydi? Bu konuda kısa bir ayrıntıdan bahsedelim. Sorunun arkasında bir Ortadoğu politikası olarak Doğu Akdeniz doğalgaz rezervlerinin önemi bulunmaktadır.

Büyük petrol ve doğalgaz rezervlerinin keşfedilmesi ile Doğu Akdeniz üzerinden ekonomi politik atmosferde bir değişim yaşandı. Jeopolitik koşulları TC'yi Doğu Akdeniz'de önemli bir rol sahibi yapıyor. Ancak bu role sahip olan Kıbrıs, Lübnan, İsrail ve Mısır'dan da bahsedebiliriz. ABD 20 yıldır Doğu Akdeniz'in güvenliği meselesini ikinci plana itmiş olsa da 2010 yılından itibaren Doğu Akdeniz'in Levant havzasında 3,400 milyar metre küplük doğal gaz ve 1,7 milyar varillik petrol potansiyelinin keşfedilmesi yönelimini değiştirmiştir.

Büyük payın AB tarafından alınacağı kesinliği bir yana bu havza üzerinden rol sahibi olan ülkelerin çekişmesi mevcut politikayı göstermektedir. 2010 yılından bu yana devam eden Doğu Akdeniz çekişmesi, 2013 yılında rol sahibi ülkelerin saflaşması sonucunda ivme kazandı. Pastadan kimin daha fazla pay alacağı konusunda oluşturulan ittifaklara baktığımızda 2013 yılında İsrail'in Lübnan ve Güney Kıbrıs ile anlaşmaya vardığını görüyoruz. Türkiye ise mevcut ittifakını Mısır ve Kuzey Kıbrıs ile sağlamıştır.

Tam da böylesi bir çekişme sürecinde Mısır'da gerçekleşen askeri darbe ve Mursi'nin gitmesi, Sisi'nin İsrail ile ilişkilerinin iyileşmesi Türkiye'nin İsrail'e yönelmesine neden olmuş ve Mısır'da gerçekleşen darbenin arkasında İsrail'in olduğu tespitleri gündeme düşmüştür.

TC'nin politikası sadece bununla sınırlı değildir. Doğu Akdeniz nezdinde sağlanması gerekli olan ortaklık politikaları çöken Türkiye, bu kez de ortaklık anlaşmalarında Güney Kıbrıs'ı tanımadığını belirterek Mart 2013'te Güney Kıbrıs ile iş anlaşması yapan İtalyan gaz ve petrol şirketi Eni ile proje anlaşmalarını askıya alacağını

belirtti. (Bkz: *Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız /27 Mart Milliyet*)

Bir iç sorun halini alan Suriye Ortadoğu gündeminden bağımsız değil ancak önemi gereği ayrı bir şekilde ele almamız gereken bir gündem de Suriye'de yaşananlardır.

Öyle ki 2013 yılında Türkiye'nin bir iç sorunu haline gelen Suriye'deki siyasal atmosfer, TC'nin dış politikadaki tüm çıkar ve hesaplarını ve bu noktadaki tasarruflarını/çıkılmazlarını açık bir biçimde ortaya koydu. Suriye ile "sıfır sorundan sefer sorunu"na gelen Türkiye, illegal örgütlenmeleri ile Suriye'de bir dizi katliam gerçekleştirdi/gerçekleştiriyor.

Demokratik talepler eksenli başlayan Suriye muhalefeti, özellikle Irak, Mısır ve Türkiye tarafından emperyalist politikalar ekseninde doğrudan bir yönelim içinde. Bunu El-Kaide, Nusra, El Ahrar, İbn Tevmiye taburu gibi gerici örgütlerin çeşitli barınma ve lojistik desteklerinden gördük. Wan depreminde çadır dahi kurmayan AKP hükümeti, Suriye'deki katiller için konteynır kentler kurdu ve burada TC kurmayları-

nın da katılımı ile gerici örgütlere askeri eğitim verildi.

Antakya, Gaziantep/Kilis, Adana, Silifke gibi Suriye'ye yakın bölgelerde barınma alanları veya imkanları açan AKP hükümeti, Esad'ın katliamlarını "durdurma" hedefli olduğunu iddia ederek esasta bölgesel çıkarlar doğrultusunda Suriye'ye girme ve resmen askeri hareket başlatma yönlü yaklaşımlar sergiledi. Öyle ki bu doğrultuda bir dizi provokasyon da gerçekleştirdi. (Reyhanlı ve Gaziantep patlamaları)

Ancak burada önemle vurgulanması gereken mesele emperyalizmin Suriye politikasındaki kaygılı yaklaşımlarıdır. Tasmasını ABD'nin tuttuğu TC, saldırganlığını tüm gerçekliği ile ortaya koyarken Suriye politikası nezdinde taleplerinin hayata geçirilmesinden hoşnut değil. **Ancak ne var ki esas olan emperyalizmin bölgesel hesaplarıdır.** Rusya ile ABD görüşmeleri her şeyden önce bölgesel hesap-

.. 2013'ten 2014'e...

larda bir anlaşmaya varılmasından ibarettir ve Türkiye'ye verilecek olan pay onun dönemde dış gösterdiği için atılacak bir kırıntıdan ibarettir. Hiç kuşkusuz "3 günde gider" denilen Esad hâlihazırda iktidarını korumaktadır.

Ancak ABD, süreçten kaynaklı Suriye'nin güç kaybetmesi de memnun. Suriye'nin bölgesel öneminden kaynaklı, mevcut kaygı Suriye'nin "uluslararası camia" tarafından denetlenemeyen bir konuma ulaşmasıdır. Bu endişe nedeniyle Rusya'nın da dahil olduğu örgütlenme ile bir denetim mekanizması kuruldu.

Rusya ise süreçten giderek kazançlı çıktığının, bölgedeki konumunu pekiştirdiğinin (Mısır'la ilişkiler son yirmi yılda olmadığı kadar gelişmiş durumda) farkında ve bunu korumak istemektedir. Kürt Ulusal Hareketi'nin Suriye nezdinde yaşanan Rojava deneyimi, Türkiye'nin iç politikada Kürt halkına yaklaşımdaki imha ve inkârcı yaklaşımlarının açık belgesi oldu. TC'nin Kürt sorununa yaklaşımının sağlaması olan Rojava, halen TC'nin gerçek yüzünü açığa çıkarmaya devam ediyor.

TC'nin Suriye politikası ekseninde yönelimlerinden birisi de bölgeye su akışını engellemek oldu. Gerillaya karşı katliam ve Suriye politikası ekseninde Dicle ve Fırat nehirlerine 20'yi aşkın baraj yapıldı. Bu barajların yapılması ile birlikte Suriye ve Irak bu nehirlerin akışından yararlanamıyor.

TC'nin bu politikası Irak ve Suriye'de bir tarım krizine neden olmaktadır. Yeni

kaynak arayışına giren Irak ve Suriye, yeraltı su kaynaklarının kullanımını artırmış durumdadır. Colorado Üniversitesi'nin yapmış olduğu açıklamaya göre 2003 yılından bu yana yeraltı su kaynaklarının kullanımı 144 bin metre küp'ü buluyor. Bu rakam hemen hemen Ölü Deniz'in suyuna eş değerdir.

Baharın en güzel ayıdır Mayıs
Hiç kuşkusuz AKP iktidarının iç ve dış politikada tasarrufları Türkiye halkı nezdinde bir birikime neden oldu.

1 Mayıs Taksim mitinginin yasaklanması, işçi sınıfının gaza boğulması, sendikal ihanetler birbirini izledi. 1 Mayıs'ın yasaklanmasının ardından Taksim'de yapılması planlanan tüm eylem ve etkinliklere de yasak getirildi. 6 Mayıs Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın anmasına azgınca saldırı gerçekleştirildi. 18 Mayıs günü İbrahim Kaypakkaya'nın anmasına dönük gerçekleştirilen saldırı ile Taksim İstiklal Caddesi bir direnişe sahne oldu. Taksim'deki eylem yasağına dair yapılan eylemlerle Taksim'de çatışmalar bir an eksik olmadı.

Bahsini ettiğimiz bu süreç esasta çelişkinin anının yaratılmasına vesile oldu ancak bu çelişkinin nerede ve ne biçimde uzlaşmazlık hali alacağını kestirmek zordu. Çelişkinin anı, 31 Mayıs günü Taksim Gezi Park'a AVM ve Topçu Kışlası yapılmasına karşı eylem yapanlara devletin harekete geçmesi ile başladı. Gezi Park'a sahip çıkmak adına yapılan eylemler haftalar öncesinden başlamıştı. Ancak 31 Mayıs şafağında polis direniş çadırlarına saldırması ile direniş kıvılcımı tahmin edilemeyecek kadar büyüdü. AKP hükümeti ile birlikte büyüyen inşaat sektörü, toprak talanının somut ifadesi olurken; barınma alanlarının yıkımı ve talana açılması, kent inşası üzerinden faşizmin kudretinin ifade edilmesi ve toplumun tüm sosyal ve siyasal hak ve alanlarının gasp edilmesi patlamaya vesile oldu.

31 Mayıs'ta başlayan direniş, Türkiye geneline yayılırken, birçok alanda hayat durdu. 2 gün süren çatışmalar sonucunda Taksim Meydanı ele geçirildi. Ankara'da yasaklı olan Kızılay işgal edildi. AKP hükümetinin Suriye politikası sonucu öfkesi biriken Antakya halkı, başta Armutlu olmak üzere birçok bölgede kolluk güçlerini dağıttı. Kitlelerin kendi gerçekliğini bulduğu bu süreç, aynı zamanda ortak düşünüşün emarelerini de ortaya koydu. Bu isyanda bedenlerini siper ederek isyanı büyütmenin adı olarak **Ethem Sarısülük, Abdullah Cömert, Mehmet Ayyalıtış, Medeni Yıldırım, Ali İsmail Korkmaz, Serdar Kadakal ve Ahmet Atakan** ölümsüzlüklerini onur olarak bırakarak aramızdan ayrıldılar.

Hakim sınıflar cephesinde ortaya çıkan korku, isyana kan taşıyan damarların kesilmesi yönlü bir tasarrufu ortaya çıkardı. Gezi İsyanı'nın ardından gerçekleştirilen operasyonlarla isyanın sınıfsal dinamikleri güçsüzleştirilmeye çalışıldı. İstanbul Gülsuyu'nda devlet eliyle oluşturulan çeteler, başta devrimciler olmak üzere mahalle halkına silahlı saldırılarda bulundu. Saldırılarda Halk Cepheci **Hasan Ferit Gedik** katledildi.

Artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağı gerçeği ile her türlü devlet yönelimi halk kitleleri tarafından kabul görmezken hakim sınıflar saldırılarına aralıksız devam etti. Alevilerin inançlarını itibarsızlaştırma ve asimile etme yönlü ortaya çıkan Cami-Cemevi projesi, ODTÜ'deki yol inşaatı, Kalekol ve HES inşaatları halk kitlelerinin öfkesinden kurtulamadı.

Kuşkusuz bu süreçler egemenler cephesinde bir krizi ifade ediyor. Ülkemizdeki faşizm gerçekliğinin tekdüze olmadığından bahsetmek mümkündür. Bunun ülkemizdeki sınıf mücadelesinin nesnel durum ve uluslararası konjonktürel durum ile biçim kazandığı söylenebilir. Çöken politikaların karşılığı hâkim sınıflar cephesinde bir hüznün ifade edilemez. Oluşan çatlaktan sızan ışığın gerçekliği halk kitlelerini kuşatmakta ve gerçeğin arayışı daha güçlü olmaktadır.

Her yer rüşvet, her yer yolsuzluk!

Hâkim sınıflar arası çelişki ve çatışma sürecinin yaşanmasını sınıf mücadelesinin nesnel koşullarından bağımsız ele alamayız. 2008 yılından bu yana ekonomik ve siyasal krizi ile boğuşan emperyalist-kapitalist sistem, kuşkusuz bu süreci atlatmanın derindedir. 2013 yılında ortaya çıkan gündem maddeleri de krizden bağımsız ele alınamaz. Kriz dalgasının merkez noktadan yayılarak tüm alanı kapsaması ve oluşan kitle hareketleri ile tsunamiye dönüşmesi, hâkim sınıfların krizlerini ölümcül kılmaktadır. Ülkemiz açısından da Gezi İsyanı ve devamında oluşan kitle bilinciyle, boşa düşen politikalar her türlü esintiye rüzgâra çevirme potansiyeli taşımaktadır. İsyanın AKP nezdinde bir yönetememe, mevcut politikadaki başarısızlıklar silsilesi bir hükümetin miadını doldurma

yönlü bir sürece girdiğini ifade ediyor.

Dış ve iç politikada başarısızlıklar sonucu dönemsel rolünü yitiren AKP hükümeti, son olarak dersanelerin kapatılmasına dönük tasarrufu ile Gülen Cemaati ile arasındaki iplerin gerilmesine neden olmuştur. Bu durum burjuva-feodal basında AKP-Cemaat çatışması olarak lanse edilse de çatışmanın özündeki gerçeklik, payın bölüştürülmesindeki kudurganlıktan ibarettir.

2013 yılını kapatacağımız Aralık ayının 17'sinde gerçekleştirilen "yolsuzluk operasyonu" hâkim sınıflar arası çatışmanın ne duruma geldiğini ve bu çatışmadan dökülenlerin gerçekliğini gösterdi. Hukuk başarısı olarak ifade edilen bu operasyon, bir çatışmanın ürünü olarak ortaya çıkmıştır. Bakan çocuklarından, inşaat sektörünün sermayedarlarına, belediye başkanlarından iş adamlarına kadar uzanan operasyon, bakanların istifası ile devam ediyor.

Kuşkusuz 2013 yılının 2014 yılına devredeceği ve bizlerin de omuzlarına yeni görevler yükleyen bir süreçtir bu. İki gerici klik arasında başlayan dalaştan dökülen inciler, Gezi İsyanı'nın ruhuna etki ediyor. Sokaklara dökülen halk kitleleri, hâkim sınıflar cephesindeki "yönetememe" krizinin bir sonucu olmuştur. Bu fotoğrafın yaşamda bulunduğu karşılık öfkenin bilince dönüştüğü gerçeğidir. Yerel seçimler öncesi böylesi bir operasyonun gerçekleşmesi sistem partileri açısından kaygı vericidir. Zira devlet gerçekliğinin açığa çıktığı bir süreç yaşanmaktadır. Bu durum mülkiyet ilişkilerinin teşhiri ve değişimi hususunda özünde demokratik halk devriminin görev ve sorumluluklarını önümüze koyuyor. AKP'li bakanların ardı ardına istifa etmesi, görevden alınması AKP'ye kan taşıma operasyonundan ibarettir. Zira bu gerçekler istifa edenler tarafından yıllardır bilinmektedir ve istifaların esası yönetememe krizine "çare"den ibarettir.

2013 yılını kapatırken ana başlık olarak ele aldığımız gündem maddeleri 2014 yılına sıcak bir atmosferle gireceğimizi göstermektedir. Hareketin yarattığı değişim, bilincin kudretli pratiklere dönüşmesine vesile olmaktadır. İsyan dalgalarının dünyayı kuşattığı ve krizlerin ölümcül kılındığı bir 2014 dileğiyle...

Hindistan'da tüm politik tutsaklara koşulsuz özgürlük!

Uluslararası Hindistan Halk Savaşı'nı Destekleme Komitesi, emperyalizm ve Hindistan rejimine meydan okumaya çağırıyor: *Evet, bizler politik tutsakların koşulsuz serbest bırakılmasını istiyoruz. Evet, bizler Hindistan'daki halk savaşını destekliyoruz!*

Hindistan'daki tüm politik tutsaklar koşulsuz serbest bırakılsın!

25 Ocak 2014; Uluslararası Dayanışma ve Mücadele Günü

Hindistan'da Maoist olduğu şüphesiyle tutuklanan 10 binden fazla tutsak mevcut. Buna bir de (Keşmir, Manipur vd.) ulusal kurtuluş ya da demokratik mücadele yürütürken tutuklananları eklediğimizde çok büyük sayıda tutsak gerçekliği ortaya çıkmaktadır. Halk Kurtuluş Gerilla Ordusu'nun lider, kadro ve üyelerine ek olarak % 90'ı Adivasi olan ve zorla göçe maruz bırakılan, hükümetin emperyalist şirketlerle imzaladığı anlaşmalara karşı mücadele eden köylüler, Hindu faşizminin tehdidi altında örgütlenen ulusal azınlıkların aktivistleri, çeşitli demokratik kitle örgütlerinde mücadele yürüten öğrenci, aydın ve sanatçılar, Hindistan devletinin halka karşı yürüttüğü savaşa karşı çıkarak halktan yana tavır alanlar, devletin silahlı güçleri ve paramiliter grupların halka karşı savaşta bir silah olarak kullandıkları tecavüzlerindeki artışa karşı isyan eden kadınlar ve feministler... hapishanelere doldurulmuştur.

Hapishanelerde tutsaklar aynı zamanda taciz, işkence, insanlık dışı koşullara ve keyfi sevkler maruz kalmakta, ayrıca tek kişilik hücrelerle cezalandırılmakta, kadınlar ise çok sık bir şekilde tecavüze uğramaktadır. Hapishanelerdeki bu kötü koşullara rağmen, tutsaklar devrimci ruhla direniyor ve Hindistan rejimine ve yükselen faşizmine karşı bir savaş cephesi olarak kararlılık hücrelerde mücadele ediyorlar.

Tutsakların koşulsuz bir şekilde serbest bırakılması mücadelesi, dayanışma güçlerinin ve Hindistan halkının dostlarının acil bir görevi ve kurtuluş savaşlarının zaferini desteklemenin bir parçasıdır. Zira tüm Hindistan, her geçen gün daha fazla yönetici sınıflar tarafından hapishaneye çevrilmektedir.

2009'un ortalarından itibaren, Hindistan yönetici sınıfları, emperyalistlerin rehberliği ve yardımıyla **Yeşil Av** adı altında tüm ülke çapında ve çok yönlü bir saldırı başlattı. Yeşil Av Operasyonu, Maoist hareketi ortadan kaldırmak ve halkın gerçek mücadelesini ezmek için gerçekleştirilmekte.

Kitlelerin ezilmesi ve baskı altına alınması, Hindistan devleti de dahil tüm sömürücü devletlerin ayırt edici özelliği iken, Yeşil Operasyon, kapsama alanı ve vahşiliğinde tüm daha önceki saldırıları aşmış durumdadır. Bu operasyon kapsamında binlerce devrimci ve demokratik kitle örgütü-

nün lider ve üyesi öldürüldü, işkence gördü ve tutuklandı. Üzerlerine atılan sahte suçlamalarla şiddetli cezalara çarptırıldılar.

Kitle katliamları, tecavüz, yağmalama ve köylerin tahrip edilmesi günlük yaşamın bir parçası haline getirildi. Yeşil Av Operasyonu -halka karşı savaş- Maoist hareketi hedef olsa da, gerçekte tüm halk güçlerine, onların demokratik örgütlerine yönelmiştir. Ve bu yöneliş, özel olarak Hindistan Komünist Partisi (Maoist) ile ilişkilendirilmektedir.

Yeşil Av operasyonunu, halka karşı savaşı durdurun!

Fakat Hindistan'da kitlelerin kurtuluş savaşı baskı ile durdurulamaz, aksine kurtuluş savaşına moral ve politik desteğin sınırlarını genişletir.

Uluslararası birçok inisiyatif ve çaba ile Hindistan halkıyla dayanışma inşa edilmiş, örneğin Uluslararası Destek Komitesi tarafından **Uluslararası Hamburg Konferansı ve Uluslararası Eylem Günü** örgütlenmiştir. Bu inisiyatifler tüm dünyada ve Hindistan'da yankısını bulmuş, tam da bu nedenle Hindistan rejimi, Avrupa Birliği ülkelerden bu dayanışmayı ortadan kaldırmak üzere yardım istemiştir. Yine tam da bu nedenle dayanışmayı büyütmeli ve yoğunlaştırmalıyız.

Bu nedenle, 25 Ocak 2014, Hindistanlı politik tutsakların koşulsuz serbest bırakılması için uluslararası dayanışma günü olarak ilan edilmiştir. Dünyanın mümkün olan her yerinde, tüm imkanların kullanılarak tutsaklarla dayanışmak için Hindistan konsoloslukları önlerinde, insan hakları örgütleriyle birlikte eylemler yapmaya, uluslararası basın kuruluşları ile iletişime geçerek Hindistan hapishanelerine dikkatleri çekmeye çağırıyoruz.

Hindistan Halk Savaşı'nı Destekleme Komitesi-Aralık 2013

Birleşik Nepal Komünist Partisi-Maoist hükümete katılmadı

Birleşik Nepal Komünist Partisi-Maoist, Nepal'de geçtiğimiz ay (19 Kasım) gerçekleştirilen parlamento seçimlerinin ardından, bu seçimlerde birinci parti olarak çıkan Nepal Kongresi Partisi öncülüğünde oluşturulan hükümete, katılmayacağını açıkladı. BNKP-Maoist, bu seçimlerden üçüncü parti olarak çıkmış ve seçimlere hile karıştırıldığını iddia etmişti. Parti içindeki kadroların Prachanda ve Baburam çizgisine bayrak açarak kurdukları Nepal Komünist Partisi (Maoist) ise seçimleri boykot etmişti.

BNKP-M, yaptığı açıklamayla, hükümette yer almayacağını ancak yeni anayasa oluşturulması süreci adına kurucu meclis çalışmalarında yer alacağını söyledi. Ancak, hükümet, seçimlerdeki hilenin bağımsız bir komisyon tarafından araştırılmasını sağlamazsa, anayasa çalışmasının da dışında kalacağını ifade edildi.

19 Kasım seçimlerinden önceki son seçimlerde ülkenin en büyük partisi olarak ortaya çıkan BNKP-M, büyük bir prestij kaybına uğramış ve 19 Kasım'da parlamentodaki 601 sandalyeden sadece 80'ini kazanmıştı.

Bihar'da Maoistlere karşı olağanüstü önlemler

24 Aralık günü Hindistan'ın Bihar eyaletinde Hindistan Komünist Partisi (Maoist) gerillalarının saldırı hazırlığı içinde olduğu duyumu üzerine olağanüstü önlemler alındı.

Bihar'da özellikle hapishane ve polis noktalarında güvenlik önlemleri sıkılaştırıldı. Polis tarafından yapılan açıklamada, istihbarat birimlerinin Maoistlerin saldırı uyarısı üzerine bu yerlerin korunmasına yönelik ek önlemler alındığı söylendi.

Polise göre, saldırı tehdidi altında Patna, Muzaffarpur ve Bhagalpur bölgelerindeki hapishaneler yer alıyor. Bu hapishanelerde kalan HKP (Maoist) üyelerinin kaçırılması hedeflendiği iddia edildi. Bihar'da bulunan **Jehanabad Hapishanesi** 2005'te tarihinin en büyük firar eylemine tanıklık etmiş, bu hapishanedeki 380 tutsak firar etmiş, ancak bunlardan 300'ü yakalanmıştı.

Bengal'de Maoistler yeniden toparlanıyor

Hindistan'ın Batı Bengal eyaletindeki Jangalmahal bölgesinde Maoistler öncülüğündeki halk hareketi, Hindistan Komünist Partisi (Maoist)'in askeri stratejisti **Koteswara Rao**'nun ölümünün ardından yeniden zemin kazanıyor.

Kalküta'da Politik Tutsaklara Özgürlük Komitesi'nin ikinci konferansında konuşan **Varavara Rao**, hükümetin, politik tutsakları serbest bırakma yönündeki sözünü tutmadığını söy-

ledi. Rao: *"Maoist gruplar tarafından öncülük edilen Batı Bengal'deki halk hareketinin yeniden canlanması gerçekleşecektir. Bu gruplar kendilerini yeniden organize ediyorlar. Bunların işaretlerini görebiliyorum"* dedi.

Maoistler devlet dairesini havaya uçurdu

Hindistan'ın Odisha eyaletinde Malkangiri bölgesinde bulunan devlet dairesi, Maoistler tarafından havaya uçuruldu. 25 Aralık günü, çok güçlü patlayıcıların kullanılarak gerçekleştirilen eylemde içlerinde kadınların da bulunduğu bir grup gerilla yer aldığı öğrenildi. Saldırı, sabah erken saatlerde gerçekleştirildiği için yaralanan olmadı.

Ancak binada bulunan tüm doküman ve önemli belgeler tahrip edildi. Polis yetkilileri yaptıkları açıklamada, yakılan binada, bu eylemin Eylül ayında 13 Maoist'in öldürülmesini protesto etmek için gerçekleştirildiğini yazan bir pankart bulunduğu ifade edildi.

BAŞARI NEREDEDİR?

İşçi sınıfı ve ezilen tüm emekçiler baskı ve sömürü sisteminden kurtulmak, eşit, özgür ve demokratik bir toplumda insan gibi yaşamak için mücadele eder. Onları bu mücadele içinde güçlü ve etkin kılabilecek olan örgütlenmektir. Örgütten başka dayanacak, güvenecek, birlikte tereddüt-süzce yürüyecekleri başka bir güç yoktur. Kitleleri sömürü ve baskıdan kurtaracak olan sahip oldukları devrim örgütüdür. Örgüt varsa bir güç ve irademiz. Kısaca örgüt her şeyiz. Örgüt yoksa sahipsiz, güçsüz ve yalnız...

Demokratik halk devrimi mücadelesinde en çok emek, en büyük fedakarlığın ortaya konduğu yer örgütün yaratılması sorunudur. İşçi sınıfının sağlam bir kurtuluş ideolojisi olan MLM bilimine sahip olması temel şarttır.

Onu anlamak-kavramak-uygulayıp-güncellemek-zenginleştirip derinleştirmek gibi ciddi bir görevi ağır bir tarihi sorumluluğu vardır.

Toplum içindeki ezilen ve sömürülen, dışlanıp horlanan, kimliksizleştirilen tüm kesimleri kucaklamak, kapsamak, onları kurtuluşa ve özgürlüğe götürmek için örgütlemek gibi önemli bir görevi ve yüklü bir sorumluluğu vardır. Yaslandığı bilime, savunduğu davaya, yürüdüğü yola güçlü ve inançlı bir şekilde sahip çıkması gerekir. Ancak bu zorlu ve soylu görevleri başarıyla yerine getirerek, yenilmez bir örgüt yaratabilir.

Örgüt ideolojidir, devrimci yaşam ve ertelenemez görevdir. Sorumluluk ve en üst düzeyde duyarlılıktır. Örgüt sağlam yenilmez bir kişilik, güçlü bir iradedir. Kitlelerin, militanların güven duyacağı, onsuz olamayacağına inandığı, yenilmez sağlam bir yapıdır.

Güven, fedakarca devrimci bir yaşam ve verimli üretken bir çalışmadır. Ortak bir bakış açısı ve sağlam-ortak bir devrim yürüyüşüdür. İdeoloji ve pratiğin birleşimidir, güven. Herkesten daha fazla fedakarlık ortaya konmadan herkesten daha fazla emek ve çalışma yürütmeden, herkesten daha fazla zorlu-riskli görevler üstlenmeden, herkesten daha ileri mücadele alanları içinde olunmadan ne militanlara ne de halka güven verilebilir.

İstendiği kadar sağlam ideolojiye, kapsayıcı bir kurtuluş programına sahip olunsun. Bunlar tayin edici düzeyde önemlidir, ancak tek başlarına yeterli değildir. Örgüt ve önderlik yaratmak gereklidir. Örgüt içindeki militanlara ve uğruna mücadele yürütülen halka güven verilmeden, bunun için sağlam güvenilir bir örgütlülük yaratılmadan ne militanlar ne de kitleler örgüt peşinden gidebilir; etrafında kenetlenip, örgütlenebilir; onun slogan ve şiarları doğrultusunda harekete geçebilir.

faaliyetine katılarak kendini geliştirmek için yoğun çaba harcıyordu.

Ankara'da DKÖ faaliyetinde bulundu. Devrime ve halkın kavgasına daha fazla katkı sağlamak için gerilla faaliyetine katılmak istiyordu. Ekim 1993'te yeni faaliyet alanına ulaşmıştı. **3 Ocak 1994** tarihinde Artvin Borçka'da yaşanan çatışmada şehit düştü.

Tutsaklık nedir bilir misiniz?

Tutsaklık nedir bilir misiniz?
Bir yanda zifiri karanlığın beton soğukluğu vurur
Öte yanda tohum yeşilliği kadar büyük umut
Ve mümkün olmaz artık unutmak Tohum'u
Bırakmak umudu
Karanlığa batmanın amansız korkusu varken içinde
İbrahim ile Ali Haydar'ı gördüm
Munzurlarda Seyrinde doyumsuz olan Kartal gibi süzülüyorlardı
Munzur doruklarında

Sıcağı bilir misiniz?
Mayıs sıcağında, dalından düşmüş kaderleri?
'73 yılını, ya Diyarbakır'ı? Zulumün hüküm sürdüğü zindanları?
Demir parmaklıklarla donanmış cehennem bahçesidir orası
Ölümleri kahpecedir. Ve ölümler vardır ki!
Zaman kavramının yitip gittiği noktada
Ama yaşam akar umudu Tohumca büyüyenlerin Cennet yüreklerinin körpe çeşmelerinden.
Dedim ya size Tohum'un sahipleri
'73 yılının Mayıs'ında, Diyarbakır zindanında "Çelik aldığı suyu unutmayacak" diyerek seslendi
Beton perdeler arasından yüreklere
Yüreklere umudu tohumca büyüyenlere

Peki siz açlığı bilir misiniz?
Katkısız ekmek ile evlatlarınızı doyuramadığınız günler değil!
Açlığı bilir misiniz açlığı?
57. gününde Tohum'a durmuş binlerce ordu filiz versin diye, pimi çeken Kemal Pir'i
61. günün sonunda "Mezarıma borçluyum yazılınsın" diyen Hayri'yi
62. günün sonunda militan Akif'i
65. gününde "Beni de bekleyin" diyerek haykıran Ali'yi
123. günün sonunda yıldız olup gökyüzüne akan Nergiz'i
236. gününde alında güneşin kızılığını ve sıcağını taşıyan komutan Muharrem'i bilir misiniz?

Analarımız bu güzel günde yazdıklarımla sizi üzdüğümün farkındayım, İçimden geliyor, elimde değil
Ama hemen hiç düşünmeden biliyoruz demeyin, Bilmek yaşamaktır.
Maya edip acılarınızla, yoğurmuşsanız hamuru
Düşmüşse saçlarınıza aklar ve o ak telleri kadar görmüşseniz zulüm,
Sırf gülmesin diye zalim Basmışsanız bağrınıza çığlığınızı
Benzemez hiçbirine "Beşler" in Tohum'u büyütmek uğruna birlikte giden yürekleri
Üzülme, ağlamayın umudu tohumca büyüyenler
Gözyaşıdır susuzluğun kaynağı
Ağlamak kölelere yaraşır
Yaşam köprüsünde kardelenler var
Eğer düşer yüreğinize karamsarlık
Düşünün Mazlum'u, Deniz'i, Mahir'i, İbrahim'i
Adı özgürlük olan direniş türküsünü düşünün,

Umudu tohumca büyütmek
Gözlerinize umut, dilinize bilinç, yüreğinize inanç olacaktır.
Bizleri merak etmeyin Bizler umudun tohumca yeşereceğine, büyüyeceğine inanıyoruz
Bir yanımız beton soğukluğu olsa da Bir yanımız sizinle Mayıs kadar sıcak
Gelecek kadar aydınlık, unutmayın.

Burada satırlarıma son verirken
Şu an tam önümde Çiğdem ve Ferdi yoldaşlar konmuş Munzur'un Güneşle buluştuğu ufuk çizgisine
Bu gece de umudun türküsünü söyleyeceksiniz Tohumu büyüyenlerin yaşamayı uğruna ölecek kadar sevenlerin ve Tüm devrim şehitleri adına.
Orada olmasak da sizlerle aynı sevinç heyecan ve coşkuyu yaşıyoruz.

(Edirne F Tipi'nden bir Tutsak Partizan)

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Nilüfer Atav: 1970 Yozgat doğumlu olan Nilüfer Atav devrimci düşüncelerle çocuk yaşta tanışır. Yaşı ilerledikçe bilgisini artırarak Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle donatır kendini. Düzenli olarak okuyor, kültür sanat

İÇ MİHRAKLAR GÖREV BAŞINA!

17 Aralık'ta Gülen "Örgütü"nü AKP'ye yönelik yolsuzluk ve rüşvet operasyonu sonrasında yapılan açıklamalar ve yaşananlar; Türkiye'de başta hakim sınıfların niteliği -her anlamda- olmak üzere devlet, yargı, medya ve daha bir dizi konuda gerçekleri kitlelerin gözleri önüne serdi. Kabul etmek gerekir ki, son iki haftada yaşananlar; "ayakkabı kutuları", para sayma makineleri ve kasaları, sonrasında ise AKP'nin polis ve yargıya yönelik hamleleri Türkiye'de hukukun, "hukuk değil guguk olduğu"nu açık bir şekilde gösterdi. Haydi onların çok sevdiği deyimle ifade edelim, Türkiye'de o sıkça bahsi edilen "kuvvetler ayrılığına dayalı yargı bağımsızlığı"nın sözde kaldığı bir kez daha açığa çıktı.

Gerçi halkımızın, yolu devletle şu veya bu şekilde karşıtlık temelinde çakışan "her fani"nin karşılaştığı bu hukukun ne menem bir adalet anlayışına dayandığını faşizmin gözaltı merkezlerinde, mahkemelerinde ve zindanlarında fazlasıyla tecrübe ettiği bir gerçektir. Bu ülkede hukuk, adalet ezümle haklar sadece ve sadece hakim sınıflar için vardır. Ki, hakim sınıflar halka karşı uyguladıkları bu "sözde" hukuku dönem dönem kendi içindeki klik dalaşlarında da uygulamakta ve o zaman medyanın kimi cenahlarında "nerede hukuk, adalet?" yaygarası koparılmaktadır. Dün Kemalist kliğin geriletilmesi mücadelesinde, bugün Gülen Örgütü ve AKP arasında yaşanan ve "mahkeme kapıları"nda devam ettirilen iktidar kavgasında, bu tezlerin dillendirildiğine fazlasıyla tanık olduk.

Bu bakımdan son iki haftadır Gülen Örgütü ve AKP arasında yaşanan ve esas olarak, Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halkının yarattığı değerlerin modern tefeci sermaye olan emperyalizme aktarımında belirleyici söz sahibi ve bu anlamıyla Türkiye'de iktidar olmak olarak tanımlayabileceğimiz dalaşta ortaya saçılanlar ve yaşananlar; halk kitlelerinin bilincinde, devrimci ve komünist hareketin büyük uğraşları sonucunda elde edemeyeceği düzeyde hakim sınıfların ve onların devletinin gerçek yüzünü göstermede, teşhir etmede son derece önemli ve yararlı bir rol oynamaktadır.

AKP ile Gülen Örgütü arasında yaşanan dalaş, birçok pislüğün ortaya saçılmasını getirirken, işin ucunun çocukları vasıtasıyla bizzat Başbakan'a uzanması T. Erdoğan'ın özellikle Gezi İsyanı'nda zaten harap olan "kimyası"ni bozdu! Erdoğan kendisine yönelen hamleden o kadar etkilenmiştir ki, kısa bir süre öncesine kadar meydanlarda bağırdığı "tek devlet" söylemini anında yutmuş, "çete ve paralel devlet"ten bahsetmeye başlamıştır. Çok değil daha birkaç ay önce Gezi İsyanı'nda "destan yazdığı"ni söylediği polisi, bu kez "dış mihrak"ların piyonu olarak ilan etmiştir.

Süreçte en çok dikkat çeken olgu Başbakan'ın her zamanki gibi yaşanan-

Yeni yılla birlikte, önümüzdeki süreçte gerçekleştirilmesi ön görülen 3 seçim nedeniyle, halk kitlelerinin görece siyasete ilgisinin de olacağı gerçeğinden hareketle, tüm çalışmalarımız açığa çıkan bu türden gerçeklerle düzenin teşhiri ve demokratik devrimin gerekliliği noktasına odaklanmalıdır.

ları "dış mihrak" olgusuyla açıklamaya çalışması oldu! Bir "soğuk savaş" argümanı olarak küçümsenen bu kavram tekrar tedavüle sürüldü. Kuşkusuz ki Erdoğan bu tanımıyla hedef olarak Gülen Örgütü'nün ABD emperyalizmiyle olan ilişkisine vurgu yapmaktadır! Ancak Erdoğan'la D. Perinçek'i aynı noktada buluşturan bu söylemin ardında, bizzat Başbakan'ın ABD ile iş tuttuğu, kendisinin "deliğe süpürülmeyip kullanıldığı" gerçeği vardır.

Diğer bir ifadeyle kendileri her fırsatta emperyalizme hizmet edenler, "aynı yolun yolcuları", "aynı bağın gülleri" olarak "beraber yürümüşler"dir! Bu nedenle kimin ne yaptığını en iyi yol arkadaşları bilmektedir. Birlikte emperyalizme uşaklık yaptıkları, birlikte çalıp çırptıkları için, "kardeş"tirler ve birbirlerini çok iyi tanımaktadırlar.

Onlar "aynı bağın gülleri"dir!

Türk hakim sınıfları iki ana esaslı kampa ayrılmakla birlikte, bu kamplar da yekpare bir bütün oluşturmadıkları gibi, her kampın kendi içinde sözkonusu sınıfsal çıkarlar olduğunda birbirlerine girmeleri kaçınılmazdır. Son on yıllık süreçte, hakim sınıfların Cumhuriyet'in kuruluşundan itibaren iki ana kampından birini oluşturan ve daha önceden bu klik içinde tali bir rol oynayan kesimler, önce Refah Partisi ve ardından da AKP ile devlet olanaklarının kendi sınıf çıkarları açısından tadına vardılar. Ki AKP denilen örgütlenme, Refah Partisi içinde daha doğrudan ABD emperyalizmiyle "iş tutan" kadroların; hem "geleceksel" komprador bürokrat burjuva ve büyük toprak ağalarının hem de kompradorlaşmak ve devlet imkanlarını daha fazla kullanmak isteyen, yeni yetme "Anadolu Kaplanları"nın sınıfsal çıkarlarının temsilcisi oldu.

AKP, süreç içinde bir yandan Kemalist faşizmin halka yönelik uygulamalarına karşı söylemle, halkın demokrasi, özgürlük ve daha iyi yaşam talebini istismar edip desteğini alırken; diğer yandan Gülen Örgütü'nün polis ve yargıdaki güçleri aracılığıyla, Kemalist kliğin devlet mekanizmasındaki etkinliğini geriletti. Ancak önemle belirtmek gerekir ki, Türk hakim sınıflarını bir arada tutan, aynı zeminde buluşturan unsur, Cumhuriyet temelinde bir örgütlenme ve Kemalizm'in emperyalizm uşağı, başta Kürt ulusu olmak üzere, çeşitli milliyet ve mezheplerden halk düşmanı karakteridir. AKP'nin Kemalizm karşıtı söylemi sadece ve sadece aydınlanmacı damardan beslenen ve "laiklik" olarak kodlanan (gerçekte laiklik olmayan) halka yö-

nelik kimi faşist uygulamalara karşı olmaktadır. Yoksa AKP'de temsil olunan kliğin Kemalizm'in özünü sorunu hiçbir zaman olmadı, onun sorunu Kemalizm'in kimi sözleri ve uygulamalarıydı.

Eskisiyle yenisiyle Türkiye; Soygun, rüşvet, sömürü ve zulüm cumhuriyeti!

Nitekim AKP'de kendini ifade eden klik, Kemalistlerin devlet iktidarındaki mevzilerini gerilediği oranda İslamcı söylemi, tavır ve davranışları ön plana çıkarttı. Bunlar biliniyor. Bu durum yeni bir Türkiye olarak tanımlanıp propaganda edilse de, yeniliğin aslında emperyalist sermayenin daha özgürce dolaşmasını sağladığı görülmüştür. Emperyalist politikaların bu dönemde "başarı"yla uygulanmasıyla sömürü ve gelir adaletsizliği uçurumunun, iş cinayetlerinin, taşeron çalışmanın, her türlü sosyal haktan mahrum, güvencesiz çalışmanın AKP döneminde daha da arttığı ortadadır. AKP'nin yeni Türkiye'si işte böyle bir Türkiye'dir!

Her şey bir yana dün de halkın yarattığı değerlere el koyma, her türlü rüşvet, yolsuzluk, kayırma ve iltimas vardı, bugün de. Tek farkla; dün çalıp çırpanlar, yolsuzluk yapanlar; Kemalizm adına, çağdaşlık ve laiklik adına bunu yapıyorlardı, bugün ise İslamcılık adına yapıyorlar. Üstelik bu hırsızlığı "değerli", "hocaların hocası" bir din adamının uygundur fetvasını alarak yapıyorlar! "Halka hizmet hakka hizmettir" diyerek halkın parasını "hak" adına her fırsatta çalanların, kuşkusuz ki "öbür dünya" denilen yerde hesap verecekleri yok. Hesap buradadır. Halkın isyanındadır.

Her ne kadar tüm bu gerçekler AKP içinde yaşanan klik dalaşının sonucu olarak orta yere saçılmış olsa da, kitlelerin bilincinde yolsuzluğun, rüşvetin İslamcısı, Kemalist'i olmayacağı, temel sorunun burjuva feodal düzen olduğu görünür olmuştur. Düzeni bozukların, düzenin başına geçince, düzenden faydalanmaları için tabiatı gereğidir!

Bozuk düzende sağlam çark olmaz

Tüm bu gelişmelerle birlikte, yerel seçim sürecine girilirken, başta emperyalistler olmak üzere hakim sınıfların bir kesimi CHP'yi iktidar için hazırlıyor. Nitekim CHP kadroları "kâbeleri olan" ABD başkentinden bu sinyali almış olacıklar ki, Gülen Örgütü ile AKP kapişmasını kenardan ellerini ovuşturarak izlemekte ve arada bir de, daha dün "militan" yargı olarak saldırdığı güçlere

destek açıklamaları yapmaktadır.

Başta AKP'de temsil edilen komprador bürokrat burjuva feodal kliğin kendi içinde emperyalizme hizmet temelinde rant paylaşımı nedeniyle yaşadığı çatışmayla açığa çıkan ayrışma ve yine 2003'ten bu yana AKP'de temsil olunan kliğin bir bütün olarak devlet olanaklarını kendi çıkarları için kullanması sonucunda "mağdur" olan hakim sınıfların diğer komprador kliğinin sınıfsal çıkarlarını savunmak için CHP sahneye sürülüyor. Halkımıza soygundan, hırsızlıktan, rüşvet ve talandan kurtulmanın yolu olarak bir başka soyguncu ve talancı adres olarak gösteriliyor!

Halkın tarihsel tecrübesiyle sabittir ki, bozuk düzende sağlam çark olmaz! Hele ki CHP gibi bir örgütlenme söz konusu olduğunda birakalım "çark" olmayı, bu bozuk düzenin temel direklerinden biri olarak rüşütünü yeterince ispat ettiği bilinmektedir. Bu nedenle hakim sınıfların bu sağ gösterip "sol" vurma taktiğine karşı dikkatli olunmalı, her fırsat ve zeminde teşhir edilmelidir.

Mesele kitlelere gitmek

Yeni yılla birlikte, önümüzdeki süreçte gerçekleştirilmesi ön görülen 3 seçim nedeniyle, halk kitlelerinin görece siyasete ilgisinin de olacağı gerçeğinden hareketle, tüm çalışmalarımız açığa çıkan bu türden gerçeklerle düzenin teşhiri ve demokratik devrimin gerekliliği noktasına odaklanmalıdır. Örneğin son dönemde sınıf bilinçli işçilerin yürüttüğü "asgari ücret kampanyası" son derece önemli ve yerinde bir kampanya olmakla birlikte, yaşanan rüşvet ve yolsuzluk gerçeğiyle birlikte ele alınmalıdır. İşçi sınıfına, emekçilere asgari ücret olarak açlık sınırının altında yaşamayı dayatanların, milyonlarca doları ayakkabı kutularında stoklamaları ve üstelik hiç utanıp sıklımadan "yardım", "villa" parası olarak savunmaları (Engels boşuna demiyor "utanmak devrimci bir eylemdir" diye) teşhir edilmelidir.

Önümüzdeki yerel seçimlere ilişkin yürütülecek çalışmalarda da benzer bir politik ele alış gerçekleştirilebilir. Yerel seçimlere ilişkin olarak açıklanan politik tavır ışığında yürütülecek çalışmalarda, başta 17 Aralık süreciyle birlikte ve Gülen Örgütü ve AKP arasında yaşanan dalaşta ortaya saçılan gerçekler olmak üzere, her olanak düzenin teşhiri ve alternatifin demokratik devrim olduğunun ortaya konulması için değerlendirilmelidir. Kuşkusuz ki bu "olanak" gerek geçmişte İSKİ skandalı ve gerekse de M. Sarıgül vesilesiyle CHP içinde fazlasıyla vardır.

Yeter ki temel meselenin devrimcilerin "iç mihraklara" gitmesi, kitlelerle bütünleşmesi olduğu kavransın. Çünkü hakim sınıfların varlık gerekçesi halk düşmanlığı ise devrimcilerin varlık gerekçesi halka hizmettir. Üstelik devrimciler bunu her fırsatta kanları ve canlarını vererek göstermişlerdir. Elbette iç mihraklar, dış mihraklar ve onların ülkemizdeki piyonlarını alt edeceklerdir. Bundan kuşquamuz yoktur!

YDG 8. Konferansı: "Her gün yeniden #başkaldıracağız!"

Ankara: Yeni Demokrat Gençlik'in her yıl düzenlediği ve en üst karar mekanizması olan konferansların 8.'si Ankara Jeoloji Mühendisleri Odası'nda **28-29 Aralık** tarihlerinde gerçekleştirildi. Gezi şehitlerine atfedilen Konferans'a **Ankara, Amed, İzmir, Antakya, İstanbul, Dersim, Mersin, Çanakkale, Muğla,** Kocaeli illerinden çok sayıda YDG'li katıldı.

Konferansın yapıldığı salona Gezi şehitleri ve Berkin Elvan'ın fotoğrafları ile **"İbrahim Kaypakkaya yaşıyor"**, "YÖK'e, polise, düzene başkaldırıyoruz", **"Wan üşüyor, bir avuç güneş"** yazılı pankartlar asıldı. Konferans, Gezi ve devrim şehitleri şahsında yapılan saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşu sırasında **"Ne siz bu kavgadan vazgeçeceksiniz, ne de ben"** şiiri okundu. Ardından **"Devrim şehitleri ölümsüzdür!"** sloganı haykırıldı.

Saygı duruşunun ardından açılış konuşması gerçekleştirildi. Açılış konuşmasında, Roboskî katliamının yıl dönümü olduğu vurgulanıp; Gever'de yaşanan katliamın da aslında Roboskî katliamının devamı olduğuna dikkat çekildi. Gezi İsyanı'nda ölümsüzleşen şehitlere adanan konferansta, sokakları zapt eden halk selamlandı. LGBTİ ve kadınların özellikle Gezi İsyanı'nda sokakları, çıkamadıkları sokakları mesken eyledikleri vurgulandı.

"Slogan Bulamadım" yazısının da es geçilmediği konferansta, Erzurum ve Malatya'da Gezi Parkı eylemleriyle birlikte tutuklanan YDG'liler selamlandı. Rojava'da hala tanklarla savaşan YPG ve YPJ gerillalarına da selam gönderildi. **"Selam olsun dalga dalga büyüyen işçi direnişlerine"** diyen YDG'liler Munzur'un doruklarını mesken eyleyenlere de bin selam gönderdi. İki gün süren Konferans'ta **Gezi İsyanı ve Gençlik**, erkek egemen zihniyet ve politika kıskacında genç kadın, **lise çalışmalarımız ve öz örgütlülüklerin önemi**, Rojava, **yerel seçimler ve tavrımız** başlıklarında tartışmalar yürütüldü. Ayrıca **Ankara YDG-LGBTİ Komisyonu** da bir sunum gerçekleştirdi.

Konferans'ta genç kadınlara yönelik ataerki sorunuyla ilgili tartışmalar yürütüldü. Konferans'ın 3. gündemi olan "Ataerki kıskacında genç kadınlar" başlığında özellikle serbest kürsüde genç kadın çalışmalarına dair tartışmalar dikkat çekti. Konferansın 3. gündemi **"Ataerki Kısacında Genç Kadınlar"** sunumuydu. Yapılan sunumda günümüz koşullarında "modaya uygun olmayan" kadının toplumda yer edinemediği ve genç kadınların zorluklar çektiği belirtilerek, ataerkinin ve bu bağlamda ailenin etkisiyle evliliğin kadınlara kurtuluş olarak gösterildiğinin altı çizildi. Sınıfların ve özel mülkiyetin çıkmasıyla ataerkinin toplumda önemli bir yer edindiği vurgulandı. Bu şekliyle biçimlenen toplumda kadınların nasıl bir eş olacağına,

ne yapacağına kendisi dışında herkesin karar verebildiği ve nesilden nesile gelen bu erkek egemenliği sonucu şiddet doğduğu anlatıldı. Özellikle son dönemlerde daha da artan taciz, tecavüz, şiddet olaylarına da değinilen sunumda **"Cinsel tacize uğramayan kadın yok"** denildi. Son dönemde artan saldırılarda AKP'nin kadın bedeni üzerinden geliştirdiği politikaların etkisinin olduğuna da değinildi. Ayrıca kadınların özellikle Gezi İsyanı'nda teşhir olan, polisin eylemlerde kadınlara yönelik saldırılarından bahsedilerek kadın, hapsedildiği duvarların dışına çıkan sokakları mesken eylediği vurgulandı.

Sunumda genç kadınların yapması gerekenlere dair de, erkek egemen zihniyeti sürekli teşhir etmek ve öz örgütlülükleri güçlendirmek gerektiği söylendi. Devrimci saflarda, birlikte mücadele yürüten erkek yoldaşların daha ileride görülmesinin büyük bir yanılgı olduğu söylenerek erkek yoldaşların, sistemin yarattığı cinsiyetçi, homofobik yanlarıyla acımasızca hesaplaşması gerektiği ifade edildi. Devrimcileşmenin sınıf intiharı kadar cins intiharını da gerektirdiği belirtildi. Önemli bir tartışma ise YDG'li genç kadın çalışması ile YDK faaliyeti arasındaki ilişki üzerine oldu. Bu konuda soru sorulmasının ardından Konferans'a katılan bir YDK'lı soruya katkıda bulundu. Sorunun önemli olduğu ama ondan önce birlikte kadın meselesine dair ortak bir bakış açısı oluşturmak gerektiği vurgulandı. Genç kadınlar öncülüğünde önceden kadın buluşmalarının bunu sağladığı ve o gün tartışma yürütebilmiş arkadaşların bugün bunu hissettirdikleri söylendi.

Konferansın özellikle 2. günündeki önümüzdeki sürece dair gündemlerde canlı tartışmaların yaşanması dikkat çekerken, çok sayıda YDG'linin söz

Neo-liberal politikalar kapsamında gençliğin geleceğinin çalınması üzerinden bir politik yönelim belirlenmesi gerektiği vurgulandı.

Tartışmalar "her gün yeniden başkaldıracağız" denerek sonlandırıldı.

olarak tartışmalara katılması önemli bir yerde duruyor. Neredeyse bütün konuşmalarda Gezi İsyanı'na vurgu yapılması ve isyan sonrasının etkileri gözlemlendi.

"Çalışmalarımızda ivme kazandık!"

Geçmiş süreç değerlendirmesinde YDG'nin Gezi öncesindeki durgunluğu hatırlatılarak, Gezi sonrasında divan toplantılarında ve kolektif çalışmalarda yürütülen tartışmalarla bireye dayalı çalışma tarzının, kolektif hareket edememenin önemli oranda aşıldığı vurgulandı.

Daha yoğun tartışmalar ise Gezi ve Gençlik, Rojava, yerel seçimler ve gençliğin geleceksizleştirilmesi gibi önümüzdeki sürece dair tartışmalarda yaşandı. **"Yankalarıyla Birlikte Gezi İsyanı ve Gençlik"** başlığında ise Gezi'nin biriktirdiği potansiyele dikkat çekilirken; öğrettiklerinin önümüzdeki sürece de yön vereceği vurgulandı.

Kadın sunumunda ise erkek egemen zihniyet hem sistem cephesinden hem de kendi içimizden yola çıkılarak tartışıldı. YDG Merkezi Kadın Komisyonu'nun bu anlamda daha fazla işler hale getirilmesi gerektiği üzerinde duruldu. Liselilere ilişkin sunumda ise Gezi İsyanı'nda liselilerin konumuna dikkat çekilerek öz örgütlülüklerde çalışma üzerinde duruldu.

Rojava sunumunda; dikkat çeken

nokta Rojava'nın Suriye'nin geneliyle ve Türkiye Kürdistanı ile bütünlüklü olarak değerlendirilmesi gerektiğiydi. Bu anlamda görevimizin ikili olduğuna vurgu yapılarak görevler şöyle açıklandı: Rojava'daki Kürt ulusal mücadelesinin taleplerini desteklemenin yanında emperyalist güçlerin ve taşeron TC'nin politikalarını teşhir etmeliyiz. Rojava kapsamında esas olanın kendi görevlerimize ilişkin pratiklerimiz olduğu vurgulanarak; **"çuvaldızı kendimize, işneyi ulusal harekete batırmak"** gerektiği anlatıldı. Soruna, Kürt Ulusal Hareketi'nin yaklaşımına göre yaklaşılması gerektiği belirtildi.

"Gençliğe söz ve karar hakkı"

LGBTİ sunumunda **"ötekilerin de ötekisi"** vurgusu yapılarak merkezi bir komisyonun kurulması ihtiyacı tartışıldı. Ancak yapılan oylama sonucunda şu an komisyonun işlevselleşemeyeceği, dolayısıyla bu sorunu öncelikle yerellerden doğru yapılacak olan çalışmalarla devam ettirmek gerektiği yaklaşımıyla komisyonun daha sonra gündemleştirilmesi kararlaştırıldı.

Yerel seçimlere ilişkin tartışmalarda ise gençliğin yerel yönetimlerden beklentileri vurgulanarak "gençliğe söz ve karar hakkı" üzerinde duruldu. Tavrın devrimci, ilerici, demokrat adayları ve bu çerçevede HDK-HDP-BDP'nin adaylarını desteklemek olacağı kararlaştırıldı. Ancak adayların niteliğinin de belirleyici olacağı vurgulandı.

İki gün boyunca sürdürülen tartışmaların sonucunda bir senelik politik yönelim tartışmaları yürütüldü. Neo-liberal politikalar kapsamında gençliğin geleceğinin çalınması üzerinden bir politik yönelim belirlenmesi gerektiği vurgulandı. Tartışmalar **"her gün yeniden başkaldıracağız"** denerek sonlandırıldı. Konferans kapanış konuşması ve sonrasında müzik dinletisinin ardından sonlandırıldı. Kapanış konuşmasında **"Dün bu koltuklarda şehit düşen yoldaşlarımız, şu an tutsak olan yoldaşlarımız oturuyordu"** denilerek Gezi İsyanı'nın ruhuyla mücadele çağrısı yapıldı.

ÇHD Davası: Kim kimi yargıladı?

Egemen sınıflar arasındaki klik çatışmaları burjuva medyanın gündemi ni bir hayli meşgul ederken, **24-25-26 Aralık 2013** tarihlerinde yaklaşık 11 aydır tutuklulukları süren **Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD)** avukatları ilk kez hakim önüne çıkarıldı.

18 Ocak 2013'te **"DHKP-C'ye yönelik"** yapıldığı öne sürülen operasyonlar kapsamında 7 ilde eş zamanlı baskınlarla birçok devrimci gözaltına alınmıştı. Bu operasyonlar sırasında yapılan tutuklama saldırılarından devrimci avukatlar da nasibini aldı. Kendi koyduğu yasaları dahi tanımayan devlet, ÇHD'li avukatların ev ve bürolarına gecenin 4'ünde baskın yapmış; savcı eşliğinde yapılması gereken arama, yokluğunda kapılar kırılarak, yüzlerce polis ve helikopterler eşliğinde yapılmıştı. Gözaltına alınan avukatlar, dövülmüş ve zorla kan-tükürük örnekleri alınarak işkenceye maruz bırakılmıştı.

Gelinen aşamada yürütülen bu soruşturma sürecinde meslektaşları ve yoldaşları bu saldırıların teşhirinden geri durmadı. Ve duruşma günü 35 barodan 3.086 avukat müdafilik üstlenerek ve 500'ü aşkın avukat duruşmada hazır bulunarak meslektaşlarını sahiplendi.

Tutuklu avukatlar **"Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadelemiz"** sloganlarıyla girdiler salona... Ve cevap verdi **"dışardakiler": "Devrimci avukatlar onurumuzdur!"**

622 sayfalık düzmece iddianame-deki suçlamalara yanıt vermektense, ideolojik bir hat izleyen ÇHD'li avukatlar 3 gün süren ve her anı dikkatle dinlenen ortak bir savunma yaptılar. Çünkü onlar Başbakan Erdoğan'ın da dediği gibi **"işini iyi bilen"** avukatlardı. **"Açların doymasına, çıplakların giyinmesine yaramayan bir temel haklar listesi çöpe atılmalıdır"** dediler. Bu hukuk düzenini tanımadıklarını, yapılan bu yargılamanın da iktidarın talimatlarıyla yürütülen siyasal bir yargılama olduğunu söylüyorlardı. Ve sürdürüyorlardı: **"Siz hakimler, iktidarların üzerinizde kurduğu politik baskıdan kurtulmak için örgütlenmeli-siniz!"**

Ve artık, onların da dediği gibi iktidar meşruiyetini yitirmişti, direniş meşruiyetini artırdı. Bu direnişin bir parçasıydı devrimci avukatlar ve tarih bilinciyle, yargılamadan sonuç beledikleri için değil; halkın yararına tek bir söz çıkabilir belki ağızlarından diye yürütülüyordu "hukuk" mücadelesi.

Peki ne yapmıştı "anayasal düzeni bozmaya çalışan" bu avukatlar...

Kendilerinin deyimiyle, nerede emeği sömürülen bir işçi, nerede geleceği yok edilen bir öğrenci, nerede kimliğinden ötürü ezilen bir Kürt varsa onun avukatlığını yapıyorlardı. Devletin kaybettiği/katlettiği binlerce insanın avukatıydı onlar. Yani "ölü"lerin... Hapishanede tecrite direnenlerin, yine bir Aralık ayında diri diri yakılanların avukatlarıydılar. Hapishanede ölümün kıyasına itilip de, her şeye rağmen gülenlerin avukatıydılar mesela. "Kentsel Dönüşüm" ile barınma hakkı ellerinden alınanların, iliğine kadar sömürülüp işten atılanların; parasız, anadilde, bilimsel eğitim istedikleri için zindanlarda tutulanların avukatıydılar. İşte bu yüzden mücadelenin bir parçasıydılar.

Yürütülen bu ortak mücadele sonucunu verdi ve bir sonraki duruşması 15-16-17 Nisan 2014'e ertelenen davada, 4 avukat serbest bırakıldı: **Avni Güçlü Sevimli**, Naciye Demir, **Betül Vangölü Kozağaçlı** ve Şükriye Erden. Sarsılan otoritesinin hincını devrimcilere saldırarak almaya çalışan devletin bu tavrı yeni değil. Fakat yeni olmayan bir diğer olgu, halkın uğrunda bedel ödeyenleri sahiplenmekten vazgeçmeyeceğidir.

(Bir ÖG okuru)

"Katliam sizin genetiğinizde var"

İstanbul: Cumartesi Anneleri, eylemlerinin 457'inci haftasında Roboski ve Maraş katliamlarında yaşamını yitirenleri andı. Eylemde kayıp **Fehmi Tosun**'un eşi **Hanım Tosun** **"Her bir günümüz katliamlarla dolu. Bütün katliamları kınıyorum. Roboski'nin üstünden 2 yıl geçti. Katliamda insanların ve hayvanların eti birbirine karıştı"** dedi. Ardından **Murat Yıldız**'ın annesi **Hanife Yıldız** söz alarak **"18 yıldır oturuyoruz acılarımız hiç dinmedi. Yeni yıla aynı acılarla hasretlerle giriyoruz. Biz adalet diyoruz da para adaletin gözünü bürümüş"** dedi.

"Katliamları unutmayacağız!"

İstanbul: Galatasaray Lisesi'nde 28 Aralık günü **Tecrite Karşı Mücadele Platformu (TKMP)** çağrısı ile bir basın açıklaması yapıldı. Eylemde 163'ü ağır 560 hasta tutsağın hala serbest bırakılmadığına, sene içerisinde toplam 14 tutsağın yaşamını yitirdiğine, ayrıca hapishanelerdeki işkencelere, çıplak aramalara, kelepçeli muayeneye, bizzat müdür tarafından çocukların işkence görmesine, ziyaretçilere ağız içi kontrole, sürgün ve sevk gibi hak ihlallerine dikkat çeken TKMP, 2013'ün son aylarında da bu durumun devam etmesine tepki gösterildi.

"Tecrit öldürür, dayanışma yaşatır!"

İstanbul: 93. F oturumu 28 Aralık günü Galatasaray Lisesi önünde gerçekleşti. Erzurum H Tipi Hapishane'de bulunan **Mustafa Ömer Polatlı** ve 10 ağır hasta tutuklunun durumu anlatıldı. Yapılan açıklamada **"Hepimiz dört duvar arasında olduğundan hakkını savunamayan, ihtiyaçlarını karşılayamayanlara yapılan haksızlıklara karşı çıkmalıyız. Bizi insanlaştıracak davranışlarından biri de bu dayanışma duygusu, bu karşı çıkıştır"** denildi.

"Wan üşüyor bir avuç güneş"

25 Aralık günü **Yeni Demokrat Gençlik** olarak İstanbul Üniversitesi'nde bir araya geldik. Okulumuzda hazırladığımız **"Wan Üşüyor Bir Avuç Güneş"** pankartımızı astık. Pankartın ardından dayanışma temelli çıkarttığımız magnetleri öğrencilere götürdük.

Daha sonra okulumuzda faşistlerin yapacağı etkinliği engellemek

ve protesto etmek amaçlı İstanbul Üniversitesi Öğrencileri olarak bir basın açıklaması düzenledik. Yüzlerce öğrencinin katıldığı basın açıklamasında **"Okulun gerçek sahipleri bizleriz ve ne polisi nede maaşlarını okulumuzda istemiyoruz. Wan halkı başta olmak üzere tüm kesimlere yoksulluğu reva gören devlet kutu kutu paraları cebine indirmek"** dedik. (İÜ YDG okurları)

Üniversitelerde karakollaşma istemiyoruz!

Yılın başından beri Dicle'de üniversiteyi abluka altına alan polisler, kendimizi özgürce ifade edebileceğimiz ve kendi özerk yaşam alanımız olan üniversitemizde müdahalelerde, tacizlerde, şiddetle bulunduğu yetmiyormuş gibi üniversite kampüsünde bulunan merkez yemekhanesinin üst katındaki 6 odalı yerleşke, polis noktası tahsis ediliyor. Bizler de buna cevap olarak Gezi İsyanı'nın ruhuyla ve 2009 yılında katledilen Aydın Erdem'in kinyile mücadele ruhumuzu büyüterek eylemler gerçekleştiriyoruz.

25 Aralık günü gerçekleştirdiğimiz yürüyüşte polis, bizi engellemeye çalıştı ve hakaretlerde bulundu. Bütün engellemelere, ağır hakaretlerle ilerleyen tartışmalara rağmen yürüyüşümüzü gerçekleştirdik ve açıklama yaptık. Açıklamanın hemen ardından çektiğimiz kadınlı-erkekli ideolojik halay esnasında polislerin sözlü tacizlerde bulunması ve kadın yoldaşları taciz etmesi üzerine sessiz kalmayan kitleye polis azgınca saldırdı. Özellikle kadın öğrencilere saldıran polisi üniversitemizden gönderene kadar mücadeleye devam edeceğiz.

(Amed YDG)

Polis YDG okurunu kaçırdı!

H. Merkezi: İzmir'de bir liseli YDG okuru, 25 Aralık günü sabah saatlerinde okuluna giderken sivil polisler tarafından öne kesilerek **"Bakar mısın, gel buraya"** denilerek durdurulmak istenmiş ve zorla polis arabasına sokularak darp edilmiştir. Okurumuz bir saat kadar Boz-yaka Terörle Mücadele'de hukuksuz bir şekilde gözaltında tutulmuştur. Gözaltındayken polisin birkaç fotoğraf gösterip **"Bunları tanıyor musun, kendi aranızda neler konuşuyorsunuz, konferansa gidecek misin?"** gibisi sorular sormuştur. Hiçbir gözaltı kaydı yapmayan polis; **"Seni böyle alırız. Ne annenin, babanın ne de arkadaşlarının haberi olmadan ölürsün"** diyerek okurumuzu tehdit etmiş, sonra da serbest bırakmıştır.

Buradan İzmir Emniyeti'ne bir kez daha sesleniyoruz örgütlü mücadeleyi, devrimcileri yıldıramayacaksınız. Sizlerin baskılarına, gözaltılarına, tutuklamalarına boyun eğmeyeceğiz. Tarihimizden aldığımız güçle daha fazla örgütleneceğiz. Gezi İsyanı'ndan öğrendiğimiz gibi. Sizi tanımıyoruz! Sizin yasalarınızı, nizamınızı, kuvvete dayanan yetkinizi tanımıyoruz! (İzmir YDG)

Bahar ve Feride'yi Türkülerle Andık

Mersin Üniversitesi öğrencileri olarak 24 Aralık günü Mersin Kız Yurdunda hayatını kaybeden **Bahar** ve **Feride** için sloganlarla Cumhuriyet Alanı'na ilerledik, alana mumlarla **"BAHAR"** ve **"FERIDE"** yazdık. Cumhuriyet Alanı'nın ismini **Bahar Alanı** olarak değiştirdik. Bahar Alanı'nın önüne mumlar dizerek çiçekler koyduk.

(Mersin'den bir YDG'li)

1 Mayıs'ta 19 Aralık Anması

İstanbul-Sarıgazi'de bulunan **Mehmetçik Lisesi**'nde **YDG** tarafından 19 Aralık katliamına dair bir dizi eylem gerçekleştirildi. Eylemde çok sayıda

patlayıcı madde kullanıldı. Patlayıcılar büyük bir gürültü ile patladıktan sonra dersler kesintiye uğradı. Aynı esnada **Yeni Demokrat Gençlik** imzalı bildirimler camlardan okul bahçesinde öğrenciler yoğunken atıldı.

"Katliamın hesabı sorulacak"

H. Merkezi: 1 Mayıs Mahallesi'nde 22 Aralık akşamı 19-22 Aralık Hapishaneler katliamında öldürülen devrimcileri anmak için **Alinteri,**

ESP, HDP, Partizan ve **Köz** tarafından bir eylem düzenlendi. Karakol Durağı'nda biraraya gelen kitle sloganlarla Son Durak'a yürüdü. Eylemde Gezi İsyanı'nda yaşamını yitiren **Mehmet Ayyalıtış** da anıldı.

Henüz iki yıl geçti üzerinden, acımız elbette taze!

İki yıl geçti Roboski Katliamı'nın üzerinden. Bu toprakların tarihine yazılan diğer katliamlar gibi vicdanlarda kara bir gün olarak yer alacaktır 28 Aralık günü. Ne kadar üstü örtülmeye çalışırsa çalışsın bu kanlı coğrafyada katliamlar, idamlar, acı ve öfke bu toprakların özüne işledi; TC tarihinden temizlenemez artık.

Roboski'de de yine Kürt halkına düşen, devletin yasal bombalarıyla katledilmektir. Katliamda henüz öldürülemediği Kürtlerden geriye kalan ise; kendi ölümlerini katır sırtında taşımak oldu. Suçluydular elbette, bir bidon mazotun vergi denetiminin dışında ticarete sokulması, ayakkabı kutularının içinde gedik açacaktı. Yani hak etmişlerdi ölümü. Tüm ülkenin gündemine ateş gibi düşen katliam haberi, pek sayın yetkililerin dilinde zehre dönüşmüştü. Yaşanan katliamın ardından İçişleri Bakanı yaşamını yitirenler için "dolap beygiri", "terör örgütü figüranı" gibi ifadeler kullandı.

Başbakan Erdoğan köylülerin mayına basmadıklarını söyleyerek ellerinde mayın haritaları olduğunu ima etti, hâlbuki bütün Türkiye'nin gözüne baka baka yalan söylüyordu. Çünkü bugüne kadar köyde mayına basarak yaşamını yitirmiş ve sakat kalmış birçok insan vardı ve bu da Başbakan için başka bir yalandı sadece. Katliamdan sonraki devlet açıklamaları, suçluyu ele veriyordu adeta. İnsan katliamından sonra yapılan vicdan katliamları travmanın etkisini de öfkeyi de yükseltiyordu.

"Katliamın hemen ardından işe başlamadıkları gerekçesiyle korucuları toplayan alay komutanı Abdullah Paşa, 'bu olayı devlet yaptı, diyelim ki ben yaptım, ne olacak? Siz devlete karşı ne yapabilirsiniz ki?' diyerek katliamı küçümsemiş ve devlet kibrinin başka bir örneğini sergilemiştir." (Ferhat Encü, Avrupa Parlamentosu konuşmasından)

Olayın üzerinden koca 2 yıl geçti, ancak savcılık henüz bir şüphelinin bile ifadesini almadı. Sonunda görevsizlik kararı verilip dosya askeri savcılığa gönderildi.

Roboski Katliamı, TMK mağduru Kürt çocukları, Pozantı'da tecavüze uğrayan çocuk tutanaklar, binlerce faili belli cinayetler ve daha birçoğunu sayamadığımız diz boyu hukuksuzluk-

lar. Bu yüzden Roboski bir durak, bir eşik. Devletin bir özü dahi çok gördüğü koca bir yürek acısıdır. Bir yıl da geçse, bin yıl da geçse bu olay yüreklerde hep yaşamaya devam edecektir; hesabı soruluncaya kadar.

İstanbul

* **BDP İstanbul İl Örgütü** 28 Aralık'ta düzenlediği bir yürüyüşle Roboski katliamını lanetledi. Gerçekleşen yürüyüşe HDP ve çeşitli devrimci, demokratik kurumlar da destek verdi. Saraçhane Parkı'nda toplanan kitle, üzerinde Roboski Katliamına ait bir fotoğrafın olduğu "Unutursak Kalbimiz Kurusun" yazılı pankart açtı ve **Çerxe Şoreşe** marşının okunmasının ardından Aksaray Meydanı'na yürüdü.

* **Gülsuyu-Gülensu:** Gülsuyu ve Gülensu Mahallesi Partizan olarak, katil polis tarafından silinen duvar yazılımaları 26 Aralık günü güncellendi. Maltepe Belediyesi tarafından açılışı yapılan parkın ismini "**Devrim Parkı**" olarak değiştirdi.

tirdik. Roboski katliamının ikinci yılı olmasından dolayı da katliamda şehit düşenleri "**Roboski'yi unutursam, yüreğim kurusun**", "**Roboski'de katleden devlettir**" yazılımları yaparak bir kez daha andık.

* **Gazi:** 28 Aralık Cumartesi günü Eski Karakol'da biraraya gelen ve aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu binler sloganlarla yeni karakola yürüdü.

Önceden hazırlık yapan polis, İsmet İnönü Caddesi'nde gaz bombası ve plastik mermilerle kitleye saldırdı. Saldırı karşısında dağılmayan kitle, havai fişek ve molotof kokteylleriyle polise karşılık verdi. Burada eylemlerine devam eden kitle bankaları taş yağmuruna tuttu. Daha sonra Garanti Bankası'nın kepenklerini açarak bankanın içine girdi ve içerisinde bulunan bilgisayarları kullanılmaz hale getirdi ve ardından bankayı ateşe verdiler. Polisin saldırısı sonucu öğrendiğimiz kadarıyla 7 yaşında bir çocuk ve balkonda duran annesi polisin attığı gaz kapsülüyle ağır şekilde yaralandı.

Eskişehir'de **SGDF** ve **BDP Gençlik Meclisi**'nin ortak örgütlediği, **Yeni Demokrat Gençlik**'in destek verdiği "**21-28 Aralık Roboski Bellek Haftası**" eylemlerinde ilk olarak **27 Aralık** günü **Anadolu Üniversitesi**'nde gerçekleştirilen eylemle katliam bir kez daha lanetlendi ve sorumluların yargılanması istendi. KYK yurdu önünde toplanan kitle yemekhaneye yürüdü.

* **28 Aralık** günü ise Hamamyolu Yapı Kredi önünde toplanan kitle Adalar Migros'a yürüdü. Adalar'a gelindiğinde faşist TC'nin katlettiği 34 can için 34 Dilek Feneri havaya bırakılarak Roboski'de yitirilenlerin isimleri teker teker sayıldı ve "**Burada**" sloganları haykırıldı. Yitiri-

len canlar için saygı duruşu yapan kitle basın açıklamasına geçmek istedi. Bu sırada sivil polis destekli faşistler kitleye karşı saldırıya geçti. Devrimcilerin müdahalesi ile faşistler geri çekilmek zorunda kaldı.

İzmir

Ege Üniversitesi'nde Edebiyat Fakültesi önünde toplandı. Kitle, zılgıtlar ve alkışlarla yürüyüşe geçti. Edebiyat Fakültesi önünde şehitler için saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından, Roboski'de şehit düşenlerin isimlerinin yazıldığı önlükleri giyen öğrenciler tiyatro gösterisi yaptı.

Ardahan

Ardahan Öğrencileri Derneği (AÖDER), Roboski katliamını kınamak için 28 Aralık günü bir basın açıklaması yaptı. Öğrenci derneğinin yaptığı açıklamaya halkın yanı sıra, BDP ve HDP Ardahan il örgütleri de katıldı. Ardahan Öğrenci Derneği önünde bir araya gelen kitle, Kongre Caddesi'ne yürüdü ve burada açıklama gerçekleştirdi. Daha sonra kitle, katliamı anlatan sinevizyon gösterimini izlemek üzere derneğe gitti. (Bir ÖG okuru)

Ankara

HDK İl Meclisi'nin çağrısıyla bir araya gelen yüzlerce kişi, 28 Aralık günü Güven Park'ta bir anma gerçekleştirdi. Anmada mumlar yakılarak şehitlerin fotoğrafları taşındı. Açıklamadan önce şehitlerin hikâyeleri anlatıldı. Açıklamanın ardından eylem dilek fenerlerinin uçurulmasıyla sona erdi. **Partizan**, **Yeni Demokrat Gençlik** ve **Yeni Demokrat Kadın**'in da kitlesel bir şekilde katıldığı eylemde **Ethem Sarsıllık**'ün vurulduğu yere karanfil konuldu.

Antakya

28 Aralık günü, HDK Gençlik Meclisi'nin çağrısıyla katliamlara karşı bir eylem gerçekleştirildi. Armutlu BP önünde başlayan yürüyüşte "**Korku duvarlarını yıktık, başkaldırıyoruz**" dövizleri taşıyan **YDG**'liler de yerini aldı. Mahalleden geçildiği sırada halk tencere tava çalarak eylemi sahiplendi. **Ahmet Atakan**'ın katledildiği yerde yapılan saygı duruşunun ardından basın açıklaması okundu.

Bursa

28 Aralık günü **DİSK**, **KESK**, **TMMOB** ve **TTB** tarafından örgütlenen eylem aralarında **Partizan**'in da bulunduğu çok sayıda kurum katıldı. Kitle Kent Meydanı'ndan Fomara Meydanı'na yürüdü. Yapılan açıklamaların ardından eylem sloganlarla son buldu.

Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umud Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/Istanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/Istanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayincilik2007@hotmail.com

umutyayincilik @umutyayincilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersin: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

DDSB, emekçinin kutusunu açtı

Ankara: Devrimci Demokratik Sendikal Birlik 27 Aralık'ta yolsuzluğa karşı Yüksel Caddesi'nde eylem gerçekleştirdi. Eylemde açılan pankartın önünde, üzerinde "Demokrasi kutusu", "AKP kutusu", "Pandora'nın kutusu", "Asgari ücretlinin kutusu", "Çözüm kutusu" yazılı kutular taşındı.

Sarıgazi YDG'den "KUTU"lu eylem

24 Aralık günü Yeni Demokrat Gençlik olarak ayakta kutularının içine bu yolsuzluğa teşhir edecek çeşitli yazılar yazdık. Daha sonra ise Demokrasi Caddesi boyunca

yaptığımız yürüyüşte sık sık "Hırsızlar Mecliste, Öğrenciler Hapiste", "Gençlik

Gelecek, Gelecek Ellerimizde", "Wan Üşüyor, Devlet Sahip Çıkmıyor" sloganlarını attık. Aynı gün mahallemizde bulunan Halkbank'ın şubesine yumurta attık.

Halkın kutusundan direniş çıktı!

Bir süredir AKP ile Cemaat arasındaki it dalaşının gün yüzüne çıkmasıyla birlikte bakanların oğullarının ve işadamlarının rüşvet ve yolsuzluk gerekçesiyle gözaltına alınmaları ve bir kısmının tutuklanması kamuoyunun gündeminde. AKP ve Cemaat arasındaki çatışmada ortaya çıkan pisliklerin "temizlenme çabası" temiz bir ülke çabası olarak değil, iki klik arasındaki "paylaşım savaşı" olarak görmek gerekiyor.

İçişleri Bakanı Muammer Güler'in, Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar'ın, Ekonomi Bakanı Zafer Çağlayan'ın oğullarının gözaltına alınmasının ardından yüzlerce polis ve emniyet müdürünün görevden alınması, AKP'nin "bize dokunamazsınız" masajını verme çabasıdır. Gezi İsyanı'nda polisin kudurgan saldırganlıkla etrafa saldırmalarını Tayyip Erdoğan "destan yazan polisimiz" diye sahiplenirken, Ethem Sarısülük'ü katleden polisi perukla, gözlükle saklamaya çalışırken, bugün ne oldu da yüzlerce polisi, emniyet müdürünü görevden alıyor?

Devletin ikiyüzlülüğü Roboski'de 34 kişinin katledilmesinin üzerinden 2 yıl geçmişken ve daha hiçbir kimse görevden alınmamışken, bakanların kendi çocuklarının milyonlarca para ile içeriye girmesiyle, yüzlerce kişiyi görevinden almasıyla kendini gösteriyor. Kabinede 10 bakanın (bazısının istifa etmesi, bazısının da görevden alınmasıyla) değişmesi, AKP hükümetinin son hamleleridir.

Gezi İsyanı'yla birlikte başlayan süreçte kitlelerin sokaklara çıkıp hesap sorma bilincini kuşanmasıyla birlikte, rüşvet ve yolsuzluklara karşı halk "Hükümet istifa" talepleriyle sokakları doldurmuş, AKP köşeye sıkışmıştır. Bakanların değişmesini de hükümetin imaj düzeltme ve halkı sakinleştirme çabası olarak yorumlamak gerekir. Kitlelerin "Gaz yedik, haram yemedik" sloganlarıyla "Bakanlar yetmez, hükümet istifa" talebiyle alanlara çıkması bu çabayı boşa çıkarttıklarının daha da kartacaklarının göstergesidir.

AKP'nin kutularından rüşvet, yolsuzluk, katliam, hak gaspları ve zulüm çıkarırken, halkın kutularından "Bu daha başlangıç mücadeleye devam" kararlılığı çıktı, kitleler ellerinde boş kutularla, yarım simitlerle, ödenmemiş faturalarla sokakları doldurdu.

Bu halk artık kendisini sömüreni iyi tanıyor. Yolsuzluk meselesinin birkaç bakanla, işadamıyla sınırlı olmadığını "Hükümet istifa" sloganlarıyla gösteriyor.

Gezi İsyanı'yla birlikte hesap sorma bilinciyle kuşanan kitleler, devletin kirliliği hesaplarının, rüşvet ve yolsuzluklarının, katliamlarının, emekçilerden, halktan çalışmaları paraların, bir simide razı gören zihniyetin hesabını soracak. İşte o zaman halkın kutusundan "zafer" çıkacak!

İstanbul

Taksim Dayanışması'nın çağrısıyla 27 Aralık akşamı, kitlenin Taksim'de toplanmak üzere biraraya gelişini

engellemek isteyen polis, iskeleleri kapatsa da sayısı binleri bulan kitle biraraya geldi.— Devrimcilerin çatışmalardaki ısrarı ve çevikliği göze çarparken, özellikle Demirören AVM önünde barikat kuran ve aralarında Partizanların da bulunduğu kitle havai fişeklerle polisin plastik mermi ve biber gazına karşı cevap olarak polisi geri püskürttü. Barikatlarda çatışan Partizanlar "Bakanlar yetmez, Hükümet istifa" yazılı pankart açarak devletin yolsuzluğuna ve sonrasında gelişen istifalara dikkat çekti.

TOMA'ların defalarca saldırılarına rağmen barikatlarda direnen Partizanlar "Her Yer Rüşvet, Her Yer Yolsuzluk", "Kalyakkaya burada, Partizan barikatta" sloganlarını haykırarak polisin yoğun saldırısına karşı sapanlarla karşılık verip barikatlarda direniş çoşku ile sürdürdüler.

Çatışma gece yarısına kadar sürdü.

* **Sarıgazi:** Sarıgazi Dayanışması olarak 27 Aralık'tan bu yana devam ettirdiğimiz eylemin 2. gününde (28 Aralık) "Roboski'nin hesabını soracağız" ve "Hırsızlığa, yolsuzluğa, talana karşı eyleme özgürleşmeye" yazılı iki pankartla Vatan İÖÖ önünden Demokrasi Caddesi'ne yüründü.

Demokrasi Caddesi'nde kitle ile birlikte mahallelere gitme kararı alarak Meclis Mahallesi'ne yürüdük. Yeniden Demokrasi Caddesi'ne gelen kitle Roboski'de katledilenler için saygı duruşu gerçekleştirdi. Eylem sonlandırılırken kolluk güçleri kitleye saldırdı. Çatışmalar geç saatlere ka-

saygı duruşunda bulundu.

* **Gazi:** 25 Aralık gecesi ve 26 Aralık günü boyunca yaptığımız duyurularla, evler iş yerleri ve kahveler dolaşarak sohbet eşliğinde hükümetin yolsuzluk ve rüşvet pratiğinin apaçık ortaya çıkmasını ve halk olarak neler yapmamız gerektiğini anlattık. Akşam ise Eski Karakol'dan başladığımız yürüyüş, sloganlarla, zılgıtlarla, ıslıklarla, tencere ve tava sesleriyle İsmet Paşa Caddesi'nden Cemevi'ne kadar devam etti. Partizan'ın örgütlediği bu yürüyüşte ESP, BDP, SYKP ve Mücadele Birliği de katıldı.

Ankara

27 Aralık akşamı aralarında Partizan, DDSB, YDG ve YDK'lıların da olduğu binlerce kişi Ankara Dayanışması'nın çağrısıyla Güvenpark'ta buluştu. Taksim ve birçok yerde polisin azgın bir şekilde halka saldırdığı anlarda, Güvenpark'ta toplanan kitle Kızılay Meydanı'nı kapatarak AKP il binasına yöneldi.

Yürüyüş esnasında Halk Bankası'nın üzerine de yazılamalar yapıldı. Polisin Mithatpaşa Caddesi'nde yapılan yürüyüşe saldırmasıyla aralarında Partizan kitesinin bulunduğu bir kesim ara sokaklara çekilerek polise karşılık verirken, diğer kesim ise polis tarafından gaz bombalarıyla Kızılay Meydanı'na sürüldü. Kızılay'daki saldırının ardından Tuzluca'yı halkı da gece yarısı sokaklara çıkı.

Antakya

27 Aralık akşamı Halkların Demokratik Kongresi'nin çağrısıyla Antakya halkı, Gezi İsyanı'nın simgesi Armutlu sokaklarını doldurdu. BP önüne yürüyen kitleyi sivril polisler sürekli taciz etti. BP önünde yapılan basın açıklamasının ardından Uğur Mumcu Alanına geri döndü ve burada serbest kürsü kuruldu.

Kurulan kürsüye itiraz ederek "aşağı aşağı" diyerek yeniden BP önüne yönelen kitle yürüyüş sırasında sık sık "Armutlu'dan Taksim'e, selam olsun dövüşene" sloganları atıldı. Armutlu'da barikatlar kuruldu, havai fişekler ve sloganlarla direnen ve aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu kitleye polis "Aranızda provokatörler var, uymayın! Geriye doğru dağılın" anonsları yaptı. Gece geç saatlere kadar süren eylemde polis TOMA'sıyla, gazıyla saldırdı.

dar sürdü. Eylemde TKP/ML militanları da çatışmaya katılarak pankart açtı.

* **Gülsuyu:** 28 Aralık günü Gülsuyu ve Gülsuyu Mahallesi halkı olarak örgütlenen eylem için Son Durak'ta toplanarak mahallenin merkezi sokaklarından kalabalık halde sesli çağrılar yapılarak mahalle halkını saat 20.00'de Heykel Meydanı'na çağırıldı. Heykel Meydanını çevik kuvvet polisi tüm zirhli araçlarıyla çevirmesine karşılık, korku duvarlarını yıkarak basın açıklamasını gerçekleştirdik.

* **1 Mayıs:** 27 Aralık günü Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin Genel Kurul için yapılan toplantısında Taksim'den gelen yaralı ve yoğun saldırı haberlerinin ardından kitle tarafından protesto yürüyüşü kararı alındı. Dernek önünden başlayan yürüyüşte Partizan okurları da katıldı. Kitle Mehmet Ayvaltaş'ın şehit düştüğü yerde